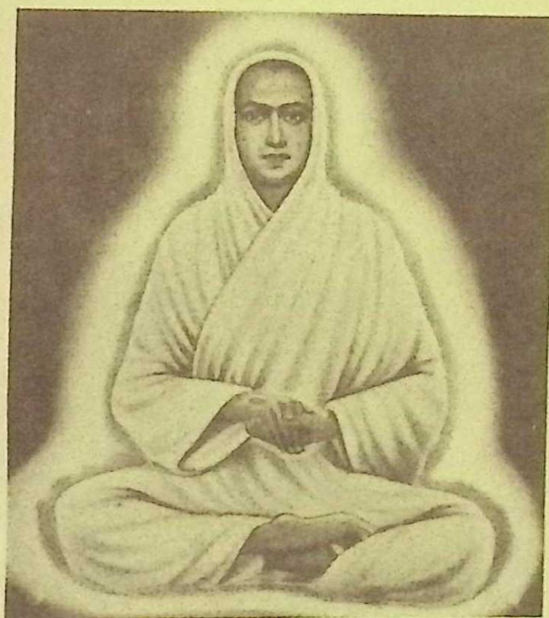
297

வள்ளலார் கண்ட அருளாளர் அறுவர்

தொகுப்பு :

சி.எஸ். குப்புராஜ், பி.இ.

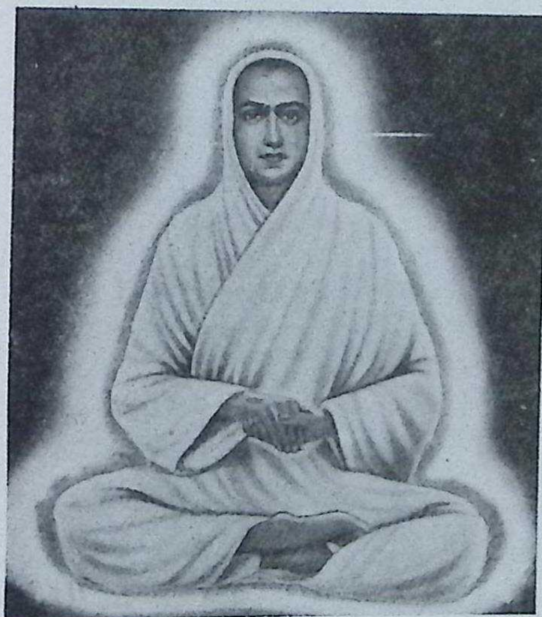
வெளியீடு

சைவசித்தாந்தப் பெருமன்றம்
மயிலை, சென்னை - 600 004.

680

வள்ளலார் கண்ட அருளாளர் அறுவர்

தொகுப்பு :

சி.எஸ். குப்புராஜ், பி.இ.

வெளியீடு

சைவசித்தாந்தப் பெருமன்றம்
மயிலை, சென்னை - 600 004.

24.5.1997

Ist Edition 1000 Copies

விலை : ரூ5.00

வெளியிடுபவர் :

சைவசித்தாந்தப் பெருமன்றம்
4, (முதல் மாடி) வேங்கடேச அக்கிரகாரம் சாலை,
மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004.

அச்சிட்டோர் :

ஸ்ரீ கைலாஸ் பிரிண்டர்ஸ்,
32, பங்காரு நாயக்கன் தெரு,
சென்னை - 600 002. Ph : 83 29 06

பதிப்புரை

சித்தாந்தச்செல்வர், எஸ். தியாகராாசன், பி.இ.

தலைவர், சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றம்.

சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றத்திலே மாதந்தோறும் தைப் பூசத்தன்று, "சித்தாந்தம்" ஆசிரியர், முனைவர், வை. இரத்தின சபாபதி அவர்கள், திரு அருட்பிரகாச வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகளாரின் சிந்தனைகளை, சமய குரவர் நால்வர், திருமூலர், தாயுமானவர் ஆகிய ஆறு அருளாளர்களின் சிந்தனைகளோடு ஒப்பிட்டு விளக்கங்கள் கூறி சொற்பொழிவு ஆற்றினார்.

சென்ற ஆண்டு, வைகாசிப் பூசத்தன்று (23-5-96) தொடங்கிய இத்தொடர்ச் சொற்பொழிவு, புரட்டாசி பூசத்தில் (7-10-96) நிறைவு பெற்றது. ஆடி மாதத்தில் இரண்டு முறை பூசம் வந்தமையால் ஆறு சொற்பொழிவுகள் நிகழ்ந்தன.

இத்தொடர்ச் சொற்பொழிவுகள் சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றத்தின் துணைத் தலைவர், திரு.சி.எஸ். குப்புராஜ், பி.இ. (முன்னாள் தலைமைப் பொறியாளர், பொதுப் பணித்துறை, சென்னை) அவர்களது நல்லாதரவுடன் அமைக்கப்பெற்று நிறைவேறின.

இச்சொற்பொழிவுகளில் விளக்கப்பெற்ற சீரிய கருத்துக்கள் நூலுருவில் வந்து சைவ உலகம் பயன் பெறவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன், பேராசிரியர் வை.ர. அவர்களிடம் அவரது கருத்து களை எழுத்துருவில் தரும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்.

ஆனால் அவரது பணிச்சுமை காரணமாக அவர் இதுவரை எமது கோரிக்கையை நிறைவேற்ற இயலாமல் இருக்கிறார். விரைவில் செய்வார் என நம்புகிறோம்.

அதற்கு முன்னோடியாக இச்சிறு நூல் வெளியாகிறது. மேலே குறிப்பிட்ட சொற்பொழிவுகள் நிகழ்ந்தபோது, அன்றன்றைக்கு, அன்றைய பொருள் பற்றி ஒரு துண்டுப்பிரசுரம் தயாரிக்கப் பெற்று, கூட்டத்திற்கு வந்தவர்க்கு அன்பளிப்பாக வழங்கப் பெற்றது. இவற்றில் கூறப்பட்ட கருத்துக்கள் பெரும்பாலும் தவத்திரு ஊரன் அடிகள் அவர்களது நூல்களிலிருந்து திரட்டப் பெற்றவை.

திரட்டியவர் திரு.சி.எஸ். குப்புராஜ் அவர்கள். இத்தொடர் சொற்பொழிவுகளுக்கு சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றத்தின் உறுப்பினர்களும் ஏனைய சைவச்சான்றோர்களும் பெருந்திரளாக வந்திருந்து, கருத்துக்களை ஆர்வத்துடன் செவிமடுத்தது, வள்ளலாரின் சிந்தனைகளில் சைவ மக்களுக்கு உள்ள ஆர்வத்தினை தெற்றென விளக்கிற்று. எனவே இந்த முன்னோடி நூல் வெளியிடப் பெறுகிறது.

சென்னை

இங்ஙனம்

எஸ். தியாகராசன்

முன்னுரை

சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றத்திலே பேராசிரியர் முனைவர், வை. இரத்தின சபாபதி (ஆசிரியர், "சித்தாந்தம்") அவர்கள், சென்ற ஆண்டு வைகாசிப் பூசம் தொடங்கி, ஒவ்வொருமாதப் பூசத்தன்றும், வள்ளலார் சிந்தனைகளை, சமய குரவர் நால்வர், திருமூலர், தாயுமானார் ஆகிய ஆறு அருளாளர்களின் சிந்தனைகளுடன் ஒப்பிட்டு விளக்கங்கள் அளித்து ஆறு மாதங்களில் ஒரு தொடர் சொற்பொழிவினை நிறைவு செய்தார்கள்.

இத்தொடர் சொற்பொழிவுகள் என்னால் நிறுவப்பெற்ற "கொரட்டூர் சாம்பசிவ முதலியார் - இராஜாத்தி அம்மாள் அறக்கட்டளை"யின் நோக்கங்களுக்கிணங்க நிகழ்த்தப் பெற்றன. இச்சொற்பொழிவுகளின் எழுத்துருவம் ஒரு சிறு நூலாக வெளிவருதல் வேண்டும் என்பது அறக்கட்டளையின் நோக்கமாகும்.

பேராசிரியர் அவர்களின் வேலைப் பளு காரணமாக இந்நோக்கம் இன்னும் நிறைவு பெறவில்லை. அருட்பெருஞ்சோதி ஆண்டவனின் பேரருளினாலே இது விரைவில் நிறைவு பெறும் என்று நம்புகிறேன். இத்தொடர் சொற்பொழிவு நிகழ்ந்த ஒவ்வொரு தினமும், (21-5-96, 19-6-96, 16-7-96, 13-8-96, 9-9-96, 7-10-96) ஆகிய ஆறு நாட்களிலும், வள்ளலாருக்கும் இந்த ஆறு அருளாளர் களுக்கும் தொடர்புடைய செய்திகளைத் தொகுத்து ஒரு துண்டுப்பிரசுரமாக வெளியிட்டுப் பெருமன்ற அன்பர்களுக்கு இலவசமாக அளித்து மகிழ்ந்தேன்.

இந்நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்ற ஒவ்வொருநாளும், பேராசிரியரின் சொற்பொழிவு தொடங்குமுன் திருமுறைப் பாடல்களும் திருஅருட்பாப் பாடல்களும், முதல் தரமான இசை விற்பன்னர்களால் இசைக்கப்பெற்றன.

இவ்வாறு இசைவிருந்து அளித்தவர்கள், இசைப் பேராசிரியை களக்காடு கே.ஆர். சீதாலட்சுமி அவர்கள், பெரும்பாண நம்பி. மா. கோடிலிங்கம் அவர்கள், இசைவாணி பா. வள்ளி அவர்கள் ஆவர். இவர்கள் பாடல்களை இனிமையாக இசைத்தது மட்டுமல்லாமல், இப்பாடல்களைப் பற்றிய சிறப்புகளையும், வள்ளற் பெருமானின் அற்புத அருள் திறங்களையும் விளக்கிக் கூறினர். அவ்வாறு விளக்கங்கள் அளிப்பதற்கு இந்தத் துண்டுப்பிரசுரங்கள் பெரிதும் பயன்பட்டன.

இவற்றில் உள்ள தகவல்கள் மிகப்பெரும்பாலும், தவத்திரு ஊரன் அடிகள் இயற்றிய "இராமலிங்க அடிகள் வரலாறு" என்னும் சீரிய நூலிலிருந்து திரட்டப் பெற்றன. அன்னாருக்கு எமது நன்றி உரித்தாகும்.

பேராசிரியரின் பொருட்செறிவு மிக்க, கருத்தாழம் கொண்ட, தத்துவ அடிப்படை விளக்கங்களுடன் கூடிய சொற்பெருக்குகளும், இசைவாணர்களுடைய இசைவிளக்க நிகழ்ச்சிகளும் பெருமன்ற உறுப்பினர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தன என்பது, அவர்கள் பெருந்திரளாக வந்திருந்து பெருமன்றம் நிரம்பி வழியுமாறு செய்ததே தெளிவாகக் காட்டிற்று. அநேக அன்பர்கள் கடைசிவரை நின்று கொண்டே கேட்டதும், பலர் இடம் கிடைக்காமையினால் திரும்பிச்சென்றதும், பெருமன்றத்தினருக்கு மன வேதனையை அளித்தது. இந்த அளவுக்குப் பெருந்திரளான கூட்டம், இதுவரை, சமீபகாலத்தில், மாதநிகழ்ச்சிகளுக்கு கூடியதே இல்லை என்று அனுபவம் மிக்கப் பெருமன்ற உறுப்பினர்களால் பேசப்பட்டது.

எனவே, சொற்பொழிவுகளின் எழுத்துருவம் வெளியிட இயலாத நிலையில், இந்த சிறுபிரசுரங்களின் தொகுப்பையாவது பெருமன்ற அன்பர்களுக்கு அளிக்கலாம் என்ற கருத்துடன் இதனை வெளியிடுகிறோம்.

இத்துடன் இந்த ஆண்டு தவத்திரு ஊரன் அடிகள் அவர்கள் "வள்ளலார் விழா" அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகள் (3,4,5 பிப்ரவரி 97) நிகழ்த்திய போது, அன்பர்களுக்கு அளிக்கப்பெற்ற ஒரு சிறுபிரசுரமும் இணைக்கப்பெற்றுள்ளது. திருவருட் பிரகாசவள்ளலார், தனது வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதியை, சிதம்பரம் இராமலிங்கபிள்ளை என்ற பெயருடன் சென்னை ஏழுகிணறுப் பகுதியில் வீராசாமிப்பிள்ளைத் தெருவிலுள்ள ஒரு வீட்டிலே கழித்தார். அப்போது அதே தெருவில் வசித்து வந்த என்னுடைய முன்னோர்கள் அவருடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். அவர் வடலூர் சென்று தங்கியபின், இவர்களுக்காகவே "குடும்ப கோரம்" என்ற பெயருடன் 412 அடிகள் கொண்ட ஒரு நீண்ட உருவகப் பாடலை எழுதி ஒரு நண்பர் மூலமாகக் கொடுத்தனுப்பினார் என்று தெரிகிறது. அதனையும் இணைத்துள்ளேன்.

சென்னை
7-5-97

சிவத்திரு சி.எஸ். குப்புராஜ்
துணைத்தலைவர்
சைவசித்தாந்தப் பெருமன்றம்

முதற்சொற்பொழிவு : வைகாசிப்பூசம் 21-5-96 (செவ்வாய்)

பொருள்

வள்ளலாரும் ஆளுடைய பிள்ளையாரும்

ஆளுடையபிள்ளையார்

ஆளுடைய பிள்ளையாரைக் குருவாகக் கொள்ளல்

அடிகள் தமது இளமையிலேயே திருஞானசம்பந்தப் பெருமானை வழிபடு (உபாசனா) குருவாகக் கொண்டார்கள். அடிகளைப்போன்றே ஞானசம்பந்தரைக் குருவாகக் கொண்டோர் வேறு சிலரும் உண்டு. காழிக்கண்ணுடைய வள்ளலாரும் ஞானசம்பந்தரைக் குருவாகக் கொண்டவரே. தென்முகப் பரமாசாரியரும் ஞானசம்பந்தரும் குருபீடங்களாம். இறைவனே தென்முகப் பரமாசாரியாக குருவாகி வந்தருளினார். ஞான சம்பந்தர் மனிதராய்ப் பிறந்து திருஞானம் பெற்றுக் குருத்துவபீடத்திலிருந்தருளுபவராயினார். முருகனே திருஞான சம்பந்தராக வந்தார் என்று உபசரித்துரைப்பதும் உண்டு. ஆளுடையபிள்ளையாரருள்மாலையில் "ஞானசம்பந்தத் தெள்ளமுதாஞ் சிவகுருவே", "ஞானசம்பந்தன் என்றோங்கு சற்குருவே", "ஞானசம்பந்தச் செல்வமே எனது சற்குருவே" "ஞானசம்பந்தன் என்னும் என் சற்குருமணியே", "ஞானசம்பந்த உத்தம சுத்த சற்குருவே", "என்னுயிர்க்குயிர் எனுங்குருவே", எனக் கூறுவதால் அடிகள் சம்பந்தப்பிரானைக் குருவாகக் கொண்டமை பெறப்படும். ஞானசம்பந்தரை, அடிகள் அருள்நெறியில் முதலரசியற்றியதுரை என்பர். சத்திய தருமச்சாலையில் வியாழக்கிழமை (குரு வாரம்) தோறும் திருஞானசம்பந்தர்க்குச் சிறப்பு வழிபாடும் ஏற்படுத்தியருளினர்.

உயிர் அனுபவம், அருள் அனுபவம், சிவ அனுபவம் இன்னதெனப் பிள்ளையார் அருளியது.

உயிர் அனுபவம், அருள் அனுபவம், சிவ அனுபவம் என்னும் மூவகை அனுபவங்களையும் பிள்ளையார் பிள்ளைப் பெருமானுக்கு உணர்த்தியருளினார். தத்துவ நிலைகள் தனித்தனி ஏறித் தனிப்பரநாதமாம் தலத்தே ஒத்த தன்மயமாம் தன்னைத் தான்இன்றி உற்றில் உயிரனுபவம். தனிப் பரநாத வெளியின்மேல்

தனது தன்மயம் தன்மயம் ஆக்கிப் பனிப்பிலாது என்றும் உள்ளதாய் விளங்கிப் பரம்பரத்து உட்புறமாகி இனிப்புற ஒன்றும் இயம்புறா இயல்பாய் இருந்ததே அருள் அனுபவம். உள்ளதாய் விளங்கும் ஒரு பெருவெளி மேல் உள்ளதாய் முற்றும் உள்ளதுவாய் நள்ளதாய் எனதாய் நானதாய் தனதாய் நவிற்றரும் தானதாய் இப்படிக் கூறொணாத அப்பாலுக்கப்பால் வெறு வெளியே சிவ அனுபவம். மூல மலப்பிணி தவிர்க்கும் பொருள் அருளனுபவம். அதற்குப் பத்தியம் உயிரனுபவம். உயிரனுபவம் உற்றால் அதனிடத்தே அருளனுபம் உறும். அவ்வருளனுபவத்தே சிவ அனுபவம் உறும். இந்த அனுபவ நிலைகள் குரு முகமாக உணர வேண்டியவையாம். ஏட்டில் எழுதிக் கற்பிக்க இயலாதவையாம். இவற்றைக் காழிப் பிள்ளையார் வடலூர்ப் பிள்ளையார்க்கு உணர்த்தியருளினாரென்பது.

உயிர்அநு பவம்உற் றிடில்அத னிடத்தே
ஓங்கருள் அநுபவம் உறும்அச்
செயிரில்நல் அநுப வத்திலே சுத்த
சிவஅநு பவம்உறும் என்றாய்
பயிலுமூ வாண்டில் சிவைதரு ஞானப்
பால்மகிழ்ந் துண்டுமெய்ந் நெறியாம்
பயிர்தழைந் துறவைத் தருளிய ஞான
பந்தன்என் றோங்குசற் குருவே. 2

தத்துவ நிலைகள் தனித்தனி ஏறித்
தனிப்பர நாதமாத் தலத்தே
ஒத்ததன் மயமாம் நின்னைநீ இன்றி
உற்றிடல் உயிரநுபவம்என்
றித்துணை வெளியின் என்னைஎன் னிடத்தே
இருந்தவா றளித்தனை அன்றோ
சித்தநற் காழி ஞானசம் பந்தச்
செல்வமே என துசற் குருவே. 3

தனிப்பர நாத வெளியின்மேல் நினது
தன்மயந் தன்மயம் ஆக்கிப்
பனிப்பிலா தென்றும் உள்ளதாய் விளங்கிப்
பரம்பரத் துட்புறமாகி
இனிப்புற ஒன்றும் இயம்புறா இயல்பாய்
இருந்ததே அருளநு பவம்என்

றெனக்கருள் புரிந்தாய் ஞானசம் பந்தன்
என்னும்என் சற்குரு மணியே. 4

உள்ளதாய் விளங்கும் ஒருபெரு வெளிமேல்
உள்ளதாய் முற்றும்உள் ளதுவாய்
நள்ளதாய் எனதாய் நானதாய்த் தனதாய்
நவிற்றருந் தானதாய் இன்ன
விள்ளொணா அப்பார் அப்படிக் கப்பால்
வெறுவெளி சிவஅநு பவம்என்
றுள்ளுற அளித்த ஞானசம் பந்த
உத்தம சுத்தசற் குருவே. 5

பொத்திய மூல மலப்பிணி தவிர்க்கும்
பொருள்அரு ளநுபவம் அதற்குப்
பத்தியம் உயிரின் அநுபவம் இதனைப்
பற்றறப் பற்றுதி இதுவே
சத்தியம் எனஎன் தனக்கருள் புரிந்த
தனிப்பெருங் கருணைஎன் புகல்வேன்
முத்தியற் சிவிகை இவர் ந்தருள் நெறியின்
முதலர சியற்றிய துரையே. 6

என்னும் ஆளுடைய பிள்ளையாரருண்மாலைச் செய்யுள்களால் அறியப் பெறும்.

அடி முடி இதுவென உணர்த்தியருளியது.

சிவத்தின் அடியையும் முடியையும் காண்பதற்குத் திருமாலும் பிரமனும் முயன்றும் கண்டிலர். அடிமுடியைக் காணப்பெறுவது பெரும் பேறாகும். சிவத்திற்கு அடி எதுவோ? முடிஎதுவோ? என்று அடிகள் பலகால் வருந்தியிருந்தனர். அடிகள் படும் வருத்தத்தைப் பார்த்து ஆளுடைய பிள்ளையார் எழுந்தருளிக் கண்ணோக்கஞ் செய்து "அடியும் முடியும் நினக்குள் விளங்குவது" என்றருளிச் செய்தார். இவ்வுண்மை,

அடியெனல் எதுவோ முடியெனல் எதுவோ
அருட்சிவ மதற்கெனப் பலகால்
படியுற வருந்தி இருந்தஎன் வருத்தம்
பார்த்தரு ளால்எழுந் தருளி

மிடியற எனைத்தான் கடைக்கணித் துனக்குள்

விளங்குவ அடிமுடி என்றாய்

வடிவிலாக் கருணை வாரியே மூன்று

வயதினில் அருள்பெற்ற மணியே.

- ஆளுடைய பிள்ளையார் அருள்மாலை 7.

என்பதாற் பெறப்படும்.

திருநெறித் தமிழ்கொண்டு ஐயதீத்தருளியது.

ஞானநெறியில் முன்புறும் நிலை எது பின்புறும் நிலை எது என அடிகள் உளம் மயங்கிபோது ஆளுடைய பிள்ளையார் தாமருளிய திருநெறித் தமிழாகிய தேவாரத்தைக் கொண்டு அடிகளின் ஐயத்தை தீத்தருளினார்.

முன்புறு நிலையும் பின்புறு நிலையும்

முன்னிநின் றுளமயக் குறுங்கால்

அன்புறு நிலையால் திருநெறித் தமிழ்கொண்

டையநீத் தருளிய அரசே

என்புபெண் ணுருவோ டின்னுயி ரதுகொண்

டெழுந்திடப் புரிந்துல கெல்லாம்

இன்புறப் புரிந்த மறைத்தனிக் கொழுந்தே

என்னுயிர்க் குயிர்எனுங் குருவே.

-4. ஆளுடைய பிள்ளையார் அருள் மாலை 9

திருமுறைகள் பன்னிரண்டும் திருநெறித் தமிழ் எனப்படும். "தோடுடைய செவியன்" எனத் தொடங்கும் பிரமபுரப் பதிகத்தின் திருக்கடைக்காப்பில் தமது வாக்கைத் திருநெறிய தமிழ் என்று ஞானசம்பந்தரே அருளுவர்.

அருநெறிய மறைவல்ல முனியகன் பொய்கை யலர்மேய

பெருநெறிய பிரமாபுர மேவியபெம் மானிவன் றன்னை

ஒருநெறிய மனம்வைத் துணர்ஞான சம்பந்தன் னுரைசெய்த

திருநெறிய தமிழ்வல்லவர் தொல்வினை தீர்தல் எளிதாமே.

அடிகளின் ஐயத்தை ஆளுடைய பிள்ளையார் நீக்கியருளினார். அதுவும் திருநெறித் தமிழாம் தேவாரத்தைக் கொண்டு நீக்கியருளினார் என்பதவால் தேவாரத்தின் ஞானச் சிறப்பையும் ஆளுடைய பிள்ளையாரின் குருத்துவ நிலையையும் உணரலாம். பொதுவாகத் தேவாரப் பதிகங்கள் தோத்திரங்களே யாயினும்

அவற்றை அருளிய ஆசிரியன்மார் சாத்திரக் கருத்துகளையும் ஞான அனுபவ உண்மைகளையும் ஆங்காங்கே சுட்டியுள்ளனர். இதனைச் சாத்திரப் பயிற்சியுடையாரும் சிவானுபவம் கைவந்தவர்களுமே தெள்ளிதின் அறியலாம். ஆளுடைய பிள்ளையார் தமது திருநெறித் தமிழ்தொண்டு அடிகளின் ஐயத்தை நீத்தருளினராக, இறைவன் ஆளுடைய பிள்ளையாரின் திருக்கடைக் காப்பால் தமது திருவுளங் காட்டியதும் உண்டு. அது பின்னர்க் கூறப்பெறும். அடிகளது ஞான சாதனத்திற்குப் பொதுவாகத் திருமுறைகளும் சிறப்பாகச் சம்பந்தர் அருளிச் செயல்களும் பெரிதும் துணைபுரிந்தன என்பது இவற்றாற் பெறப்படும் பேருண்மை.

கற்பம் பல முயன்றாலும் பெறலரும் திறனெலாம்
ஒரு பகற்பொழுதில் அளித்தது.

பல கற்ப காலங்கள் முயன்றாலும் பெறுதற்கரிய திறனெல்லாம் ஒரு பகலில் ஆளுடைய பிள்ளையார் தனக்களித்ததாக அடிகள் கூறுவர்.

வருபகற் கற்பம் பலமுயன் றாலும்
வரலருந் திறனெலாம் எனக்கே
ஒருபகற் பொழுதில் உறஅளித் தனைநின்
உறுபெருங் கருணைஎன் உரைப்பேன்
பெருமண நல்லூர்த் திருமணங் காணப்
பெற்றவர் தமையெலாம் ஞான
உருவடைந் தோங்கக் கருணைசெய் தளித்த
உயர்தனிக் கவுணிய மணியே.

-4 ஆளுடைய பிள்ளையார் அருள்மாலை 10.

மேலும் வருத்தமில்லாத வகையொன்றைத் தனக்குத் தெரிவித்தருளியமையை எட்டாவது திருப்பாடலிலும், உலகியல் உணர்வு அணுத்துணையும் இல்லாத சிறிய பிள்ளைப் பருவத்திலேயே தனக்குள்ளிருந்து அருள்நெறியினின்று விலகாது காத்தருளியமையை முதல் பாடலிலும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

செவ்வகை ஒருகால் படுமதி அளவே
செறிபொறி மனம்அதன் முடிவில்
எவ்வகை நிலையும் தோற்றும் நீ நினக்குள்
எண்ணிய படிஎலாம் எய்தும்
இவ்வகை ஒன்றே வருத்தமில் வகைஎன்
றெனக்குள் புரிந்தசற் குருவே

தெவ்வகை அமண இருளற எழுந்த
        தீபமே சம்பந்தத் தேவே.

உலகியல் உணர்வோர் அணுத்துணை யேனும்
        உற்றிலாச் சிறியஓர் பருவத்
திலகிய எனக்குள் இருந்தருள் நெறியில்
        ஏற்றவுந் தரமிலா மையினான்
விலகுறுங் காலத் தடிக்கடி ஏற
        விடுத்துப்பின் விலகுறா வண்ணம்
அலகிலா உணர்ச்சி அளித்தனை உன்றன்
        அருட்கடற் பெருமைஎன் புகல்வேன்
திலகநற் காழி ஞானசம் பந்தத்
        தெள்ளமு தாஞ்சிவ குருவே.

-4, ஆளுடைய பிள்ளையார் அருள்மாலை ந, 1.

பிள்ளையாரின் அருள்வாழ்வில் நடைபெற்ற அற்புதங்களில் ஈடுபடல்

சம்பந்தப்பெருமான் மயிலையில் எலும்பைப் பெண்ணாக்கியது, பெருமண நல்லூரில் திருமணங்காண வந்தார் அனைவர்க்கும் முத்தி தந்தது ஆகிய அற்புதங்களில் அடிகள் மிகுதியும் ஈடுபடுவர். பிள்ளையார் எலும்பைப் பெண்ணாக எழுப்பிய நாளில் தேவர்களைப் பார்த்து வானம் சிரித்தது எனப்பாடுவர்.

நல்லமு தம்சிவை தான்தரக் கொண்டுநின் நற்செவிக்குச்
சொல்லமு தந்தந்த எங்கள் பிரான்வளஞ் சூழ்மயிலை
இல்லமு தந்திகழ் பெண்ணாக என்பை எழுப்பியநாள்
சில்லமு தம்பெற்ற தேவரை வானஞ் சிரித்ததன்றே.

-1, திருஅருண் முறையீடு 131

எலும்பைப் பெண்ணாக்கியதைக் கண்டு தேவர்கள் வானத்திலிருந்து பூமாரி பொழிந்தார்கள். பூமாரி பொழிந்த தேவர்களைப் பார்த்து வானம் சிரித்தது. தேவர்களே! நீங்கள் சாகாமையைத் தரும் அமுதம் உண்கிறீர்கள். ஆனாலும் செத்தாரை எழுப்ப உங்களால் முடிவதில்லை. உங்களால் ஆகாத செயலைப் பூமியில் ஒருவன் செய்துவிட்டான். அது கண்டு நீங்களும் நாணமின்றிப் பூமாரி பெழிகின்றீர்களே என்று சிரித்ததுபோலும்.

இறைவா! நின் சீரினைச் சம்பந்தர் சொல்ல, எலும்பு பெண்ணான தென்பர் : அது பெரிதல்ல, சைவ வடிவான ஞான சம்பந்தரின் சீரைச் சொன்னால் சாம்பரும் தெய்வவடிவாகும், எலும்பு பெண்ணாதல் வியப்பன்று எனப்பாடி மகிழ்வர்.

பண்ணாலுன் சீரினைச்சம் பந்தர்சொல வெள்ளெலும்பு

பெண்ணான தென்பார் பெரிதன்றே - அண்ணாஅச்

சைவவடி வாஞான சம்பந்தர் சீருரைக்கில்

தெய்வவடி வாஞ்சாம்பர் சேர்ந்து.

-1, சிவநேச வெண்பா 41

பெருமணநல்லூர்த் திருமணத்தை நினைத்து மகிழும் அடிகள் ஆளுடைய பிள்யைார் தனது திருமணத்திற்கு வந்திருந்த அனைவர்க்கும் வீட்டுப் பேறு அருளியதைப் போற்றுவாராய், இறைவனே! ஞான சம்பந்தப் பெருமானுடைய திருமண விழாவில் பொருள் சுமக்கும் ஆட்களுள் யான் ஒருவனாகஇருந்திருப்பேனேல், அந்நாளே வீடு பெற்றிருப்பேன், இன்று நின் தாள்கள் வருந்துமாறு வேண்ட வேண்டியதில்லை. அந்நாளில் தடைப்பட்டுவிட்டேன், ஆதலினால் இந்நாள் நின்தாள் வருந்த வேண்ட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன் என்பார்.

எங்கோவே யான்புகலி எம்பெருமான் தன்மணத்தில்

அங்கோர் பொருட்சுமையாள் ஆனேனேல் - இங்கேநின்

தாள்வருந்த வேண்டேன் தடைபட்டேன் ஆதலினிந்

நாள்வருந்த வேண்டுகின்றேன் நான்.

-1, சிவநேச வெண்பா 42

திருஞான சம்பந்தர் திருமண நிகழ்ச்சியில் அடிகள் எவ்வளவு தூரம் உள்ளத்தைப் பறி கொடுத்தாரென்பது இதனால் விளங்கும்.

பெருமண நல்லூர்த் திருமணங் காணப்

பெற்றவர் தமையெலாம் ஞான

உருவடைந் தோங்கக் கருணைசெய் தளித்த

உயர்தனிக் கவுணிய மணியே

என்றும் "அருண் மணத்தில் ஒளி அனைவரையும் ஆக்கும் மாண்பன்" என்றும் போற்றுவர்.

ஆளுடைய பிள்ளையாரின் பொன்மொழிகளைத் தம் நெஞ்சுக்கு எடுத்துரைத்தல்

அடிகள் தமது நெஞ்சுக்கு அறிவுறுத்தலாகப் பாடியருளிய நெஞ்சறிவுறுத்தலில்,

... ... - இறையோன்

புலனைந்தும் என்றருளும் பொன்மொழியை மாயா

மலமொன்றி அந்தோ மறந்தாய் - நிலனொன்றி

என்றும்,

... ... - சம்பந்தர்

அற்றவருக் கற்றசிவ னாமெனுமப் பொன்மொழியை

மற்றைமொழி போன்று மறந்தனையே - சிற்றுயிர்க்குக்

-1, நெஞ்சறிவுறுத்தல் 470, 525

என்றும், சம்பந்தரின் பொன்மொழிகளை நெஞ்சுக்கு எடுத்துக்கூறி அவற்றை மறந்தனையே என்றருளுவர். புலனைந்தும் என்றருளிய பொன்மொழியாவது "புலனைந்தும் பொறி கலங்கி" என்னுந் தொடக்கத்தையுடைய ஐயாற்றுத் தேவாரமாம். (52) இதனை இறையோன் அருளும் பொன்மொழி எனக்கூறி, ஞானசம்பந்தரை இறையோனாகச் சொன்னதனை ஆழ்ந்து கருதுக. அற்றவருக் கற்ற சிவனாம் என்னும் பொன் மொழியாவது "வெற்றவே அடியார்" என்று தொடங்கும் திருவாலவாய்த் தேவாரமாம்.53 "அற்றவர்க்கு அற்ற சிவன்" என்னும் சம்பந்தர் பொன்மொழியைத் தாயுமானாரும் எந்நாட்கண்ணியுள்,

---

52 புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி
அறிவழிந்திட்டு ஐம்மேல் உந்தி
அலமந்த போதாக அஞ்சேலென்
றருள்செய்வான் அமருங் கோயில்
வலம்வந்த மடவார்கள் நடமாட
முழவதிர மழையென் றஞ்சிச்
சிலமந்தி அலமந்து மரமேறி
முகில்பார்க்கும் திருவை யாறே.

- தேவாரம் (1-130-1) 1394
திருவையாற்றுத் திருப்பதிகம்

53 வெற்றவே யடியா ரடிமிசை வீழும்
விருப்பினன் வெள்ளைநீ றணியும்
கொற்றவன் றனக்கு மந்திரி யாய
குலச்சிறை குலாவிநின் றேத்தும்

அற்றவர்க் கற்றசிவன் ஆமென்ற அத்துவித

முற்றுமொழி கண்டருளில் மூழ்குநாள் எந்நாளோ

எனப் போற்றியருளுவார்.

ஆளுடைய பிள்ளையாரையும், அவரது அருள்வாழ்வில் நிகழ்ந்த அற்புத நிகழ்ச்சிகளையும், அவரது அருளிச் செயல்களையும் எண்ணி உள்ளங் குழைந்து மகிழும் அடிகளார் பிள்ளையார் துதியாகப் பாடியருளிய தேனினுமினிய திருப்பாடலொன்றைக் கூறிப் பிள்ளையாரைப் பற்றிய இப்பகுதியை நிறைவு செய்வாம்.

சீரார் சண்பைக் கவுணியர்தம் தெய்வ மரபில் திகழ்விளக்கே

தெவிட்டா துளத்தில் தித்திக்கும் தேனே அழியாச் செல்வமே

காரார் மிடற்றுப் பவளமலைக் கண்ணின் முளைத்த கற்பகமே

கரும்பே கனியே என்இரண்டு கண்ணே கண்ணிற் கருமணியே

ஏரார் பருவம் மூன்றில்உமை இனிய முலைப்பால் எடுத்தூட்டும்

இன்பக் குதலை மொழிக்குருந்தே என்ஆ ருயிருக் கொருதுணையே

பேரார் ஞாந சம்பந்தப் பெருமா னேநின் திருப்புகழைப்

பேசு கின்றோர் மேன்மேலும் பெருஞ்செல் வத்தில் பிறங்குவரே.

எண்ணுகேன் என்சொல்லி எண்ணுகேனோ

எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணினல்லால்

கண்ணிலேன் மற்றோர்களைகண் இல்லேன்

கழலடியே கைதொழுது காணின்அல்லால்

ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல்வைத்

தாய்ஒக்க அடைக்கும்போ துணரமாட்டேன்

புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்

பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே.

- 7215 (6-99-1) திருநாவுக்கரசர். திருப்புகலூர்த் திருத்தாண்டகம்.

இரண்டாம் சொற்பொழிவு : ஆனிப்பூசம் 19-6-96 (புதன்)

பொருள்

வள்ளலாரும் ஆளுடைய அரசுகளும்

ஆளுடைய அரசுகள்

"ஒண்ணுளே ஒன்பது வாய்வைத்தாய்" எனத் திருப்புகலூர்த் திருத்தாண்டகத்தில் ஆளுடைய அரசுகள் அருளுவதை எண்ணி உருகும் அடிகள்

கண்ணுளே விளங்குகின்ற மணியே சைவக்
கனியேநா வரசேசெங் கரும்பே வேதப்
பண்ணுளே விளைந்தஅருட் பயனே உண்மைப்
பதியோங்கு நிதியேநின் பாதம் அன்றி
விண்ணுளே அடைகின்ற போகம் ஒன்றும்
விரும்பேன்என் றனையாள வேண்டுங் கண்டாய்
ஒண்ணுளே ஒன்பதுவாய் வைத்தாய் என்ற
உத்தமனே சித்தமகிழ்ந் துதவு வோனே. 5

என ஆளுடைய அரசுகளருண்மாலையிற் பாடுவர் "சொற்றுணை வேதியன்" என அரசுகள் அருளியதை எண்ணுவாராய்,

சொற்றுணை வேதியன் என்னும் பதிகச் சுருதியை[55] நின்
பொற்றுணை வார்கழற் - கேற்றியப் பொன்னடிப் போதினையே
நற்றுணை யாக்கரை ஏறிய புண்ணிய நாவரசைக்
கற்றுணை யாதிந்தக் கற்றுணை யாமென் கடை நெஞ்சமே.

-1, திருஅருண்முறையீடு 132

எனப் பாடுவர். நாவுக்கரசரைச் சமணர்கள் கருங்கல்லிற் கட்டி உவர் நீர்க்கடலில் வீழ்த்தினார்கள். அதுபோன்றே மாயையாகிய சமணர்கள் மனமாகிய கருங்கல்லில் என்னைக் கட்டிப் பாவமாகிய கடலில் வீழ்த்துகின்றவர். நானும் ஐந்தெழுத்தோதுகின்றேன் என்னையும் கரையேற்ற வேண்டும் என வேண்டுவார்.

சீர்தரு நாவுக் கரையரைப் போலிச் சிறியனும் ஓர்
கார்தரு மாயைச் சமணான் மனக்கருங் கல்லிற் கட்டிப்
பார்தரு பாவக் கடலிடை வீழ்த்திடப் பட்டுழன்றே
ஏர்தரும் ஐந்தெழுத் தோதுகின் றேன்கரை ஏற்றரசே.

-1, திரு அருண்முறையீடு 135

திருநல்லூரில் நீ திருவடி தீட்சை செய்தபோது அரசுகளின் சென்னி எப்படிக் குளிர்ந்ததோ, யான் அதனை எண்ணுந்தோறும் என் தலை மட்டுமோ, மனமும் குளிர்கின்றதே என் அரசுகள் பெற்ற திருவடி தீக்கையைப் போற்றிப் பாடியருகின்றமை அழகிதாம்.

துடிவைத்த செங்கை அரசேநல் லூரில்நின் தூமலர்ப்பொன்
அடிவைத்த போதெங்கள் அப்பர்தம் சென்னி யதுகுளிர் ந்தெப்
படிவைத்த தோஇன்ப மியான்எணுந் தோறும்இப் பாவிக்குமால்
குடிவைத்த புன்தலை ஒன்றோ மனமும் குளிர்கின்றதே.

-1, திரு அருண்முறையீடு 151

ஆளுடைய அரசுகள் அருண்மாலை

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

3237 திருத்தகுசீர் அதிகைஅருள் தலத்தின் ஓங்கும்
சிவக்கொழுந்தின் அருட்பெருமைத் திறத்தால் வாய்மை
உருத்தகுமெய் உணர்ச்சிவடி வாகிச் சைவ
ஒளிவிளங்க நாவரசென் றொரபேர் பெற்றுப்
பொருத்தமுற உழவாரப் படைகைக் கொண்ட
புண்ணியனே நண்ணியசீர்ப் புனித னேஎன்
கருத்தமர் ந்த கலைமதியே கருணை ஞானக்
கடலேநின் கழல்கருதக் கருது வாயே 1

3238 வாய்மையிலாச் சமணாதர் பலகாற் செய்த
வஞ்சமெலாம் திருவருட்பேர் வலத்தால் நீந்தித்
தூய்மைபெறும் சிவநெறியே விளங்க ஓங்கும்
சோதிமணி விளக்கேஎன் துணையே எம்மைச்
சேய்மைவிடா தணிமையிடத் தாள வந்த
செல்வமே எல்லையிலாச் சிறப்பு வாய்ந்துள்

ஆய்மையுறு பெருந்தகையே அமுதே சைவ
அணியேசொல் லரசெனும்பேர் அமைந்த தேவே. 2

3239 தேவரெலாம் தொழுந்தலைமைத் தேவர் பாதத்
திருமலரை முடிக்கணிந்து திகழ்ந்து நின்ற
நாவரசே நான்முகனும் விரும்பும் ஞான
நாயகனே நல்லவர்க்கு நண்ப னேஎம்
பாவமெலாம் அகற்றிஅருட் பான்மை நல்கும்
பண்புடைய பெருமானே பணிந்து நின்பால்
மேவவிருப் புறும்அடியர்க் கன்பு செய்ய
வேண்டினேன் அவ்வகைநீ விதித்தி டாயே 3

3240 விதிவிலக்கீ தென்றறியும் விளைவொன் றில்லா
வினையினேன் எனினும்என்னை விரும்பி என்னுள்
மதிவிளக்கை ஏற்றிஅருள் மனையின் ஞான
வாழ்வடையச் செயல்வேண்டும் வள்ள லேநற்
பதிமலர்த்தாள் நிழலடைந்த தவத்தோர்க் கெல்லாம்
பதியேசொல் லரசெனும்பேர் படைத்த தேவே
கதிதருகற் பகமேமுக் கனியே ஞானக் 4
கடலேஎன் கருத்தோன் கண்ணு ளானே.

3241 கண்ணுளே விளங்குகின்ற மணியே சைவக்
கனியேநா வரசேசெங் கரும்பே வேதப்
பண்ணுளே விளைந்தஅருட் பயனே உண்மைப்
பதியோங்கு நிதியேநின் பாதம் அன்றி
விண்ணுளே அடைகின்ற போகம் ஒன்றும்
விரும்பேன்என் றனையாள வேண்டுங் கண்டாய்
ஒண்ணுளே ஒன்பதுவாய் வைத்தாய் என்ற
உத்தமனே[93] சித்தமகிழ்ந் துதவு வோனே.

3242 ஓங்காரத் தனிமொழியின் பயனைச் சற்றும்
ஓர்கிலேன் சிறியேன்இவ் வுலக வாழ்வில்
ஆங்காரப் பெருமதமால் யானை போல
அகம்பாவ மயனாகி அலைகின் றேன்உன்
பாங்கார மெய்யடியர் தம்மைச் சற்றும்
பரிந்திலேன் அருளடையும் பரிசொன் றுண்டோ

தீங்காய செயலனைத்தும் உடையேன் என்ன
செய்வேன்சொல் லரசேஎன் செய்கு வேனே. 6

3243 செய்வகைஒன் றறியாத சிறியேன் இந்தச்
சிற்றுலக வாழ்க்கையிடைச் சிக்கி அந்தோ
பொய்வகையே புரிகின்றேன் புண்ணி யாநின்
பொன்னடியைப் போற்றிலேன் புனித னேநான்
உய்வகைஎவ் வகையாது செய்வேன் நீயே
உறுதுணைஎன் றிருக்கின்றேன் உணர்வி லேனை
மெய்வகையிற் செலுத்தநினைத் திடுதி யோசொல்
வேந்தேஎன் உயிர்த்துணையாய் விளங்குங் கோவே. 7

3244 விளங்குமணி விளக்கெனநால் வேதத் துச்சி
மேவியமெய்ப் பொருளைஉள்ளே விரும்பி வைத்துக்
களங்கறுமெய் யன்பரெல்லாங் களிப்ப அன்றோர்
கற்றுணையாற் கடல்கடந்து கரையிற் போந்து
துளங்குபெருஞ் சிவநெறியைச் சார்ந்த ஞானத்
துணையேநந் துரையேநற் சுகமே என்றும்
வளங்கெழும்ஆ கமநெறியை வளர்க்க வந்த
வள்ளலே நின்னருளை வழங்கு வாயே. 8

3245 அருள்வழங்குந் திலகவதி அம்மை யார்பின்
அவதரித்த மணியேசொல் லரசே ஞானத்
தெருள்வழங்கும் சிவநெறியை விளக்க வந்த
செழுஞ்சுடர்மா மணிவிளக்கே சிறிய னேனை
இருள்வழங்கும் உலகியல்நின் றெடுத்து ஞான
இன்னருள்தந் தாண்டருள்வாய் இன்றேல் அந்தோ
மருள்வழங்கும் பவநெறியிற் சுழல்வேன் உய்யும்
வகைஅறியேன் நின்னருட்கு மரபன் றீதே. 9

3246 தேர் ந்தஉளத் திடைமிகவும் தித்தித் தூறும்
செழுந்தேனே சொல்லரசாம் தேவே மெய்ம்மை
சார்ந்துதிகழ் அப்பூதி அடிகட் கின்பம்
தந்தபெருந் தகையேஎம் தந்தை யேஉன்
கூர்ந்தமதி நிறைவேஎன் குருவே எங்கள்
குலதெய்வ மேசைவக் கொழுந்தே துன்பம்

680

தீர்ந்தபெரு நெறித்துணையே ஒப்பி லாத
செல்வமே அப்பனெனத் திகழ்கின் றோனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

பஞ்சாக்கரம் தமிழ்வேதஇருதயம்

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்திகள் ஆகிய மூவர் தேவாரமும் தமிழ்வேதம், திராவிடவேதம் எனப்பெறும். தமிழ் வேதத்துள் நடுவிலுள்ளது திருநாவுக்கரசர் தேவாரம். அது மூன்று திருமுறைகளாக வகுக்கப்பெற்றுள்ளது. நான்கு, ஐந்து, ஆறாம் திருமுறைகள். மூன்றில் நடுவிலுள்ளது ஐந்தாம் திருமுறை. அது நூறு பதிகங்களை உடையது. அவற்றுள் நடுப்பதிகம் - 51 ஆவது திருப்பதிகம் - திருப்பாலைத்துறைத் திருக்குறுந்தொகை. அது பதினொரு திருப்பாக்களையுடையது. அவற்றுள் நடுவாவது ஆறாவது திருப்பாசுரம். அத்திருப்பாவின் நடுவில் சிவாய என்னும் முத்திபஞ்சாக்கரம் ஒளிர்கிறது.

விண்ணி னார்பணிந் தேத்த வியப்புறும்
மண்ணி னார்மற வாதுசி வாயவென்
றெண்ணி னார்க்கிட மாஎழில் வானகம்
பண்ணி னாரவர் பாலைத் துறையரே. 5742

பஞ்சாக்கர வகைகள்

சாதகர்களின் பக்குவவேறுபாடுகளுக்கேற்பப் பஞ்சாக்கரம் ஐந்து வகையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அவை தூலம், சூக்குமம், காரணம், மகாகாரணம், மகாமனு என்பனவாம்.

1.	தூல பஞ்சாக்கரம்	ந	ம	சி	வ	ய
2.	சூக்கும பஞ்சாக்கரம்	சி	வ	ய	ந	ம
3.	காரண பஞ்சாக்கரம்	சி	வ	ய	சி	வ
4.	மகாகாரண பஞ்சாக்கரம்	சி	வ			
5.	மகாமனு	சி				

பஞ்சாக்கரப் பொருள்

சி வ ய ந ம என்னும் ஐந்தெழுத்துகளும் பஞ்சாக்கரம் எனப்படும். ஐந்து எழுத்துகளும் வெறும் எழுத்துகள் அல்ல. ஒவ்வொரு எழுத்தும் ஒவ்வொரு பொருளைக் குறிக்கும் பெயராகும்.

சி - சிவம் (பதி)

வ - சத்தி (அருள்)

ய - உயிர் (ஆன்மா)

ந - திரோதம்

ம - மலம்

உற்ற குறிஅழியும் ஓதுங்கால் பாடைகளில்
சற்றும் பொருள்தான் சலியாது - மற்றதுகேள்
சானருள் ஆவி எழிலார் திரோதமலம்
ஆசில்எழுத் தஞ்சின் அடை வாம்.

- உண்மை விளக்கம் 40

சிவனருள் ஆவி திரோதமலம் ஐந்தும்
அவனெ ழுத் தஞ்சின் அடைவாம் - இவனின்று
நம்முதலா ஓதிலருள் நாடாது நாடுமருள்
சிம்முதலா ஓதுநீ சென்று. **- உண்மை விளக்கம் 41**

என்பன ஐந்தெழுத்தின் அடைவைக் கூறுகின்றன.

அகாரம் உயிரே உகாரம் பரமே
மகாரம் சிவமாய் வருமுப் பதத்துச்
சிகாரம் சிவமே வகாரம் பரமே
யகாரம் உயிரென றறையலு மாமே. **2503**

என்னும் திருமந்திரம் பிரணவப் பொருளையும் பஞ்சாக்கரப் பொருளையும் கூறுவது. முதலிரண்டடிகள் பிரணவப் பொருள். அகர, உகர, மகர விளக்கம். பின்னிரண்டடிகள் பஞ்சாக்கரப் பொருள். சிகர, வகர, யகர விளக்கம்.

ஐந்து எழுத்துகளும் எழுத்துகளாக இன்றித் தனித் தனிப் பொருள் பயந்து நிற்றலின் ஐந்தெழுத்தை ஐந்துபதம் என்பதுமுண்டு. "அந்தியும் நண்பகலும் அஞ்சுபதஞ் சொல்லி" என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சொல்லுகிறார்.

அந்தியும் நண்பகலும் அஞ்சுப தஞ்சொல்லி
முந்தி எழும்பழைய வல்வினை மூடாமுன்
சிந்தை பராமரியாத் தென்திரு வாரூர்புக்(கு)
எந்தை பிரானாரை என்றுகொல் எய்துவதே. **8066**

என்பது சுந்தரர் தேவாரம்.

மூன்றாம் சொற்பொழிவு : ஆடிப்பூசம் (1) 16-7-96
(செவ்வாய்)

பொருள்

வள்ளலாரும் ஆளுடைய நம்பிகளும்

ஆளுடைய நம்பிகள்

வடகலைக்கும் தென்கலைக்கும் உறுகணக்கு.

இலைக்குளநீ ரழைத்ததனில் இடங்கர்உற அழைத்ததன்வாய்த்
தலைக்குதலை மதலைஉயிர் தழைப்பஅழைத் தருளியநின்
கலைக்கும்வட கலையின்முதற் கலைக்கும்உறு கணக்குயர்பொன்
மலைக்கும்அணு நிலைக்கும்உறா வன்தொண்டப் பெருந்தகையே.

-4, ஆளுடைய நம்பிகள் அருண் மாலை 3

முதலையுண்ட பிள்ளையை வர அழைத்தருளிய திருப்பாட்டாகிய தென்கலைக்கும், வடகலையின் முதற்கலையாகிய வேதத்திற்கும் உறுகணக்கு பொன்மலைக்கும் அணுநிலைக்கும் உறாது ஆகிய வேதங்களினும் தமிழ்த் திருமுறைகள் சிறந்தன வென்பது பொருள். ஆரியமறைகள் அணு. தமிழ்மறைகள்மலை, அதுவும் பொன்மலை.

ஏழிசையாய் என்னும் திருப்பாட்டு

ஆளுடைய நம்பிகளாகிய சுந்தரர்,

ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் இன்னமுதாய் என்னுடைய
தோழனுமாய் யான்செய்யுந் துரிசுகளுக் குடனாகி
மாழை யொண்கண்பரவையைத் தந்தாண்டானை மதியில்லா
ஏழையேன் பிரிந்திருக்கேன் என்ஆரூர் இறைவனையே.

-7 திருமுறை, 51 திருவாரூர்த் திருப்பதிகம் 10 (7751)

என்றருளும் திருப்பாட்டை நினைந்து கரையும் அடிகள் "ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் இன்னமுதாய் என்னுடைய தோழனுமாய் என்று நீ முன்சொன்ன பெருஞ் சொற்பொருளை அடியேன் ஆழ்ந்து நினைத்திடில் கருவி கரணங்களெல்லாம் கரைந்து கரைந்து இன்புறுவதுகாண்" என்று போற்றியருளுவர்.

ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் இன்னமுதாய் என்னுடைய
தோழனுமாய் என்றுமுன்நீ சொன்னபெருஞ் சொற்பொருளை
ஆழநினைத் திடில்அடியேன் அருங்கரணம் கரைந்துகரைந்
தூழியல்இன் புறுவதுகாண் உயர்கருணைப் பெருந்தகையே.

-4, ஆளுடையநம்பிகள் அருண்மாலை 5.

தாயுமானவரும் என்னுடைய தோழனுமாய் என்ற திருப்பாட்டை எந்நாட்கண்ணி (45) அறிஞர் உரை (13) யுள்,

என்னுடைய தோழனுமாய் என்ற திருப்பாட்டின்
நன்னெறியைக் கண்டுரிமை நாஞ்செய்வ தெந்நாளோ -4

எனப் போற்றியருளுவர்.

யானை மீது எழுந்தருளிய
திருக்கேலத்தைக் காணப்பெற்றிலனே.

நாவலூர்ப் பெருந்தகையே! வானமும், இந்திரனும், மாலும், அயனும், தவமுனிவர்களும் காண வெள்ளையானையின் மீது எழுந்தருளிக்கயிலை சென்ற காட்சியை நான் காணப்பெற்றிலனே என உருகுவர்.

வான்காண இந்திரனும் மாலயனும் மாதவரும்
தான்காண இறைஅருளால் தனித்தவள யானையின்மேல்
கோன்காண எழுந்தருளிக் குலவியநின் கோலமதை
நான்காணப் பெற்றிலனே நாவலூர்ப் பெருந்தகையே

-4, ஆளுடைய நம்பிகள் அருண்மாலை 6.

உன் திருப்பாட்டைத் தினந்தோறும் நான்படிக்கும் போது

தனிக்கருணைப் பெருந்தகையே! தேனென இனிக்கும் அமுதாகிய உன் திருப்பாட்டைத் தினந்தோறும் நான் படிக்கும் போது என்னை நான் அறியேன். நாஒன்றுமட்டுமோ படிக்கும்; ஊனும் படிக்கும், உள்ளமும் படிக்கும், உயிரும்படிக்கும், உயிர்க்குயிரும் படிக்கும். இஃது என் அனுபவங்காண் எனத்தாம் திருப்பாட்டில் தினமும் திளைத்து மகிழும் வண்ணத்தை நம்பிகளிடம் விண்ணப் பித்தருளுவர்.

தேன்படிக்கும் அமுதாம்உன் திருப்பாட்டைத் தினந்தோறும்
நான்படிக்கும் போதென்னை நானறியேன் நாஒன்றோ
ஊன்படிக்கும் உளம்படிக்கும் உயிர்படிக்கும் உயிர்க்குயிரும்
தான்படிக்கும் அநுபவங்காண் தனிக்கருணைப் பெருந்தகையே.

-4, ஆளுடைய அடிகள் அருண்மாலை 7

தினந்தோறும் நான் படிக்கும்போது என்றதனை நோக்குக. சுந்தரமூர்த்திகள் தேவாரத்தைத் "திருப்பாட்டு" என்பது வழக்கு. ஈண்டு அடிகள் திருப்பாட்டு என்றே குறிப்பிடுகின்றனர்.

உன் முடிமேல் இறைவன் திருவடிக்கு என்ன ஆசையோ

திருவதிகையில் சித்தவட மடத்தில் துயின்ற நம்பிகளாகிய ஊரனுக்கு[56] அவர் மறுப்பவும் வலிந்து திருவடிதீக்கை செய்வித்தனையே

அவர் திருமுடிமேல் நின் திருவடிக்கு என்ன ஆசைகண்டாய்? என நம்பிகள் திருவடிதீக்கை பெற்றதனை வியந்து பாராட்டியருளுவர்.

ஒருமுடி மேல்பிறை வைத்தோய் அரிஅயன் ஒண்மறைதம்
பெருமுடி மேலுற வேண்ட வராதுனைப் பித்தனென்ற
மருமுடி யூரன் முடிமேல் மறுப்பவும் வந்தவர்
திருமுடி மேலென்ன ஆசைகண் டாய்நின் திருவடிக்கே.

-1, திரு அருண்முறையீடு 152

திருமால் பரவைவீட்டுவாயிற்படியாய் வடிவெடுக்க நேர்ந்திலனே

இறைவனது திருவடிகளைக் காண்பதற்காகத் திருமால் ஏனோ வராகமாக வடிவெடுத்து மண்ணைக் குடைந்து அலைந்தான். அப்படியும் காணப்பெற்றிலனே. சுந்தரனாரின் பரவை வீட்டுத் தலைக்கடையில் வாயிற்படியாய் வடிவெடுக்க நேர்ந்திலன். அவ்வாறு வடிவெடுத்திருந்தால் சுந்தரர்க்காகப் பரவையாரிடம் ஒரு முறைக்கிருமுறையாக இறைவன் தூது

---

56. ஊரன் என்பது சுந்தரமூர்த்திகளின் பெயர்

சென்று கண்ணுதல் திருமுன்பு தாழ்ந்துவீழ்ந் தெழுந்துசே ணிடைவிட்ட
கன்று கோவினைக் கண்டணைந் ததுஎனக் காதலின் விரைந் தெய்தி
நின்று போற்றிய தனிப்பெருந் தொண்டரை நேரிழை வலப்பாகத்
தொன்றும் மேனியர் "ஊரனே! வந்தனை" என்றனர் உலகுய்ய.

சேரர் காவலர் பரிவுடன் கேட்பித்த திருஉலாப் புறங்கொண்டு
நாரி பாகரும் நலம்மிகு திருவருள் நயப்புடன் அருள்செய்வார்
ஊர னாகிய ஆலால சுந்தர னுடனமர்ந் திருவீரும்
சார நங்கண நாதராம் தலைமையில் தங்கும்என் றருள்செய்தார்.

- பெரிய புராணம் 4275, 4281.

சென்றபோது திருவடிக்காட்சியோடு திருவடியைச் சூடவும் பெற்றிருக்கலாமே என நயமாகப்பாடியருளுவர்.

எம்பரவை யோமண் ணிடந்தலைந்தான் சுந்தரனார்
தம்பரவை வீட்டுத் தலைக்கடையாய் - வெம்பனையாய்
வாயிற் படியாய் வடிவெடுக்க நேர்ந்திலனே
மாயப்பெயர் நீண்டமால்.

-1, சிவநேசவெண்பா 44

சுந்தரர் மணத்தில் தடுத்தாட்கொண்டது

சுந்தரரது திருமணத்தில் நீ வந்து தடுத்தாட் கொண்டது போல் என் மணத்தில் நீ வராவிடினும் உனது கணங்களுள் ஒன்று வந்து அழைப்பதானால் முன்பு செய்ததன்றி இன்னும் ஒரு மணம் செய்வேன் என்பார். "முன்மணத்தில் சுந்தரரை முன்வலுவில் கொண்டதுபோல்" என்னும் திருப்பாடல் முன்னரே அடிகளின் திருமணத்தைக் கூறும்போது எடுத்துக்காட்டப்பட்டது. சுந்தரப்பெருமான் மணத்தில் வழக்கிட்டதுபோல் நீர் ஓலை ஒன்றைக் காட்டுதல் வேண்டா. தொண்டன் என்று ஒருசொல் உரைப்பீராகில் அது போதும். வேலை ஒன்றல்ல மிகப்பல எனினும் வெறுப்பிலாது செய்குவன் எனப்பாடியருளுவார்,

மாலை ஒன்றுதோள் சுந்தரப் பெருமான்
மணத்தில் சென்றவண் வழக்கிட்ட தெனவே
ஓலை ஒன்றுநீர் காட்டுதல் வேண்டாம்
உவந்து தொண்டன்என் றுரைப்பீரேல் என்னை
வேலை ஒன்றல மிகப்பல எனினும்
வெறுப்பி லாதுளம் வியந்துசெய் குவன்காண்
சோலை ஒன்றுசீர் ஒற்றியூர் உடையீர்
தூய மால்விடைத் துவசத்தி னீரே

-2 கொடி விண்ணப்பம் 1

கச்சூரில் பிச்சையேற்றூட்டியது

திருக்கச்சூரில் இறைவன் பிச்சையேற்று சுந்தரர்க்கு ஊட்டியதை.

பைச்சூர் அரவப் படநடத் தான் அயன் பற்பலநாள்
எய்ச்சூர் தவஞ்செய் யினும்கிடை யாப்பதம் ஏய்ந்துமண்மேல்

வைச்சூரன் வன்றொண்டன் சுந்தரன் என்னுநம் வள்ளலுக்குக்
கச்சூரில் சோறிரந் தூட்டின ராலெம் கடவுளரே.

-2, திருஅருள்வழக்க விளக்கம் 6

எனப்போற்றுவர்.

11. ஆளுடைய நம்பிகள் அருண்மாலை

கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

3247 மதியணிசெஞ் சடைக்கனியை மன்றுள்நடம் புரிமருந்தைத்
துதியணிசெஞ் சுவைப்பொருளில் சொன்மாலை தொடுத்தருளி
விதியணிமா மறைநெறியும் மெய்ந்நிலைஆ கமநெறியும்
வதியணிந்து விளங்கவைத்த வன்றொண்டப் பெருந்தகையே. 1

3248 நீற்றிலிட்ட நிலையாப்புன் னெறியுடையார் தமைக்கூடிச்
சேற்றிலிட்ட கம்பமெனத் தியங்குற்றேன் தனைஆளாய்
ஏற்றிலிட்ட திருவடியை ஏண்ணிஅரும் பொன்னையெலாம்
ஆற்றில்இட்டுக் குளத்தெடுத்த அருட்டலைமைப் பெருந்தகையே. 2

3249 இலைக்குளநீ ரழைத்ததனில் இடங்கர்உற அழைத்ததன்வாய்த்
தலைக்குதலை மதலைஉயிர் தழைப்பஅழைத் தருளியநின்
கலைக்கும்வட கலையின்முதற் கலைக்கும்உற கணக்குயர்பொன்
மலைக்கும்அணு நிலைக்கும்உறா வன்றொண்டப் பெருந்தகையே.3

3250 வேதமுதற் கலைகளெலாம் விரைந்துவிரைந் தனந்தமுறை
ஓதஅவைக் கணுத்துணையும் உணர்வரிதாம் எம்பெருமான்
பாதமலர் நினதுதிருப் பணிமுடிமேற் படப்புரிந்த
மாதவம்யா துரைத்தருளாய் வன்றொண்டப் பெருந்தகையே. 4

3251 ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் இன்னமுதாய் என்னுடைய
தோழனுமாய் என்றுமுன்நீ சொன்னபெருஞ் சொற்பொருளை[192]
ஆழநினைத் திடில்அடியேன் அருங்கரணம் கரைந்துகரைந்
தாழியல்இன் புறுவதுகாண் உயர்கருணைப் பெருந்தகையே. 5

---

192. ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் இன்னமுதாய் என்னுடைய
தோழனுமாய் யான்செய்யும் துரிசுகளுக் குடனாகி
மாழையொண்கண் பரவையைத்தந் தாண்டானை மதியில்லா
ஏழையேன் பிரிந்திருக்கேன் என்ஆரூர் இறைவனையே.

- 7751 (7-51-10) சுந்தரர், திருவாரூர்ப்பதிகம்.

3252 வான்காண இந்திரனும் மாலயனும் மாதவரும்
தான்காண இறைஅருளால் தனித்தவள யானையின்மேல்
கோன்காண எழுந்தருளிக் குலவியநின் கோலமதை
நான்காணப் பெற்றிலனே நாவலூரர்ப் பெருந்தகையே. 6

3253 தேன்படிக்கும் அமுதாம்உன் திருப்பாட்டைத்[193] தினந்தோறும்
நான்படிக்கும் போதென்னை நானறியேன் நாஒன்றோ
ஊன்படிக்கும் உளம்படிக்கும் உயிர்படிக்கும் உயிர்க்குயிரும்
தான்படிக்கும் அனுபவங்காண் தனிக்கருணைப் பெருந்தகையே. 7

3254 இன்பாட்டுத் தொழிற்பொதுவில் இயற்றுகின்ற எம்பெருமான்
உன்பாட்டுக் குவப்புறல்போல் ஊர்பாட்டுக் குவந்திலர்என்
றென்பாட்டுக் கிசைப்பினும்என் இடும்பாட்டுக் கரணமெலாம்
அன்பாட்டுக் கிசைவதுகாண் அருட்பாட்டுப் பெருந்தகையே. 8

3255 பரம்பரமாம் துரியமெனும் பதத்திருந்த பரம்பொருளை
உரம்பெறத்தோ ழமைகொண்ட உன்பெருமை தனைமதித்து
வரம்பெறநற் றெய்வமெலாம் வந்திக்கும் என்றால்என்
தரம்பெறஎன் புகல்வேன்நான் தனித்தலைமைப் பெருந்தகையே. 9

3256 பேரூரும் பரவைமனப் பிணக்கறஎம் பெருமானை
ஊரூரும் பலபுகல ஒரிரவில் தூதன்எனத்
தேரூரும் திருவாரூர்த் தெருவுதொறும் நடப்பித்தாய்
ஆரூர நின்பெருமை அயன்மாலும் அளப்பரிதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

---

193. திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தைத் திருக்கடைக்காப்பு என்பதும், திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தைத் தேவாரம் என்பதும், சுந்தரமூர்த்திகள் தேவாரத்தைத் திருப்பாட்டு என்பதும் ஒருவகை வழக்கு

நான்காம் சொற்பொழிவு : 13-8-96 (செவ்வாய்)

வள்ளலார்கண்ட மாணிக்கவாசகர்

ஆளுடைய அடிகள்

திருவாசக அனுபவம்

திருவாசகம் அடிகளது வழிபடுநூல். அடிகள் திருவாசகத்தில் ஓரம் வாய்ந்தவர் எனத் தம் ஆசிரியர் பூவை அட்டாவதானம் கலியாண சுந்தரயதீந்திரர் கூறியதாக மணி திருநாவுக்கரசு முதலியார் எழுதியுள்ளார் (பக் 54). திருவாசக அனுபவத்தை நான் அனுபவிக்க அருள வேண்டும் என மணிவாசகப் பெருமானிடமே அடிகள் வேண்டுகின்றார்.

தேசகத்தில் இனிக்கின்ற தெள்ளமுதே மாணிக்க
வாசகனே ஆநந்த வடிவான மாதவனே
மாசகன்ற நீதிருவாய் மலர் ந்ததமிழ் மாமறையின்
ஆசகன்ற அநுபவம்நான் அநுபவிக்க அருளுதியே.

-4, ஆளுடைய அடிகள் அருண்மாலை 1

அன்புருவம், அருளுருவம், இன்புருவம்

வாதவூர் இறையே! புருவ நடுவில் மனத்தைவைத்து எலும்புருவாகி நெடுங்காலம் தவஞ்செய்வார் எல்லாரும் ஏமாந்தனர். நீயோ அன்புருவம் பெற்று அதன்பின் அருளுருவம் அடைந்து, பின்னர் இன்புருவம் ஆயினை எனப்புகழ்வார்.

மன்புருவ நடுமுதலா மனம்புதைத்து நெடுங்காலம்
என்புருவாய்த் தவஞ்செய்வார் எல்லாரும் ஏமாக்க
அன்புருவம் பெற்றதன்பின் அருளுருவம் அடைந்துபின்னர்
இன்புருவம் ஆயினைநீ எழில்வாத வூர் இறையே.

-4, ஆளுடைய அடிகள் அருண்மாலை 3

சுத்த தேகம், பிரணவதேகம், ஞானதேகம் என மூவகை உடம்புகளை அடிகள் கூறுவர். இம்மூன்றுமே இங்கு அன்புருவம், அருளருவம், இன்புருவம் எனக் கூறப்பட்டன. அன்புருவம் அருளுருவம் இன்புருவம் என்ற வரிசையிற் கூறுவதே படிமுறையைக் காட்டுகிறது. அன்புறின் அருளுறும். அருளுறின் இன்புறும்.

"என்னையும் இருப்பதாக்கினன்" என்றதன் பொருள் என்ன?

மாணிக்கவாசகப்பெருமான் திருவாசகம் திரு அண்டப் பகுதியில் "என்னையும் இருப்பதாக்கினன்" எனக் கூறியருளுகின்றார்.

வாக்கிறந்து அமுதம் மயிர்க்கால் தோறும்
தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியேன் ஊன்தழை
குரம்பை தோறும் நாயுட லகத்தே
குரம்புகொண்டு இன்தேன் பாய்த்தினன் நிரம்பிய
அற்புதமான அமுத தாரைகள்
எற்புத் துளைதொறும் ஏற்றினன் உருகுவது
உள்ளம் கொண்டுஓர் உருச்செய்தாங்கு எனக்கு
அள்ளூறு ஆக்கை அமைத்தனன் ஒள்ளிய
கன்னற் கனிதேர் களிறெனக் கடைமுறை
என்னையும் இருப்ப தாக்கினன் என்னில்
கருணை வான்தேன் கலக்க
அருளொடு பராவமுது ஆக்கினன்
பிரமன்மால் அறியாப் பெற்றி யோனே. -170-182

இதனுள் என்னையும் இருப்பதாக்கினன் என்பதன் பொருளைத் தமக்கு விளக்கியருளவேண்டும் என மணிவாசகப் பெருமானையே அடிகள் வினவுகின்றார்.

உருஅண்டப் பெருமறைஎன் றுலகமெலாம் புகழ்கின்ற
திருஅண்டப் பகுதிஎனும் திருஅகவல் வாய்மலர்ந்த
குருஎன்றெப் பெருந்தவரும் கூறுகின்ற கோவேநீ
இருஎன்ற தனிஅகவல் எண்ணம்எனக் கியம்புதியே.

-4, ஆளுடைய அடிகள் அருண்மாலை 4

திரு அண்டப் பகுதியை, "உரு அண்டப்பெருமறை என்று உலகமெலாம் புகழ்கின்ற திருஅண்டப்பகுதி" எனச்சிறப்பித்தமை காண்க. திருவாசகத்தை அனுபவித்தோர் மூவர். ஒருவர் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள். மற்றொருவர் அருட்பிரகாச வள்ளலாராம் நமது அடிகள். பிறிதொருவர் ஐரோப்பியப் பாதிரியாராகிய டாக்டர் ஜியு. போப், அடிகளது திருப்பாடல்களுள் திருவாசகத் தொடர்கள் எடுத்தாளப் பட்டிருப்பதும் திருவாசக ஈடுபாட்டைக் காட்டும்.

என் வாட்டமெலாம் வந்தொருக்கால் மாற்றுதியே

வாதவூர் நாயகனே! அடியேனது வாட்டத்தை யெல்லாம் நீ ஒருகால் வந்து மாற்ற வேண்டும் என வேண்டுவார்.

தேடுகின்ற ஆநந்தச் சிற்சபையில் சின்மயமாய்
ஆடுகின்ற சேவடிக்கீழ் ஆடுகின்ற ஆரமுதே
நாடுகின்ற வாதவூர் நாயகனே நாயடியேன்
வாடுகின்ற வாட்டமெலாம் வந்தொருக்கால் மாற்றுதியே.

-4, ஆளுடைய அடிகள் அருண்மாலை 5.

சிற்சபையில் இறைவன் செய்யும் திருநடனம் சின்மயமானது என அருளியதைக் காண்க. ஆடுகின்ற சேவடிக் கீழ் ஆடுகின்ற ஆரமுதே என மாணிக்கவாசகரைக் குறிப்பது நயமானது. நடராசப் பெருமானது இடப் புறத்தில் சிவகாமியம்மையும் வலப்புறத்தில் தூக்கிய திருவடியின் கீழ் மாணிக்கவாசகரும் இருப்பர். ஆதலாற்றான் ஆடுகின்ற சேவடிக் கீழ் ஆடுகின்ற ஆரமுதே என அடிகள் அருளினர். நடராசரோடு உடனிருக்கும் நிலை வாசகர்க்கே உரிய தனிச் சிறப்பு.

திருவாசக இன்பம்

திருவாசகத்தை எண்ணுந்தோறும் எய்தும் இன்பம் காமமிகு காதலன்தன் கலவிதனைக் கருதுகின்ற கற்புடையாள் ஒருத்தி எய்தும் இன்பத்தினும் மிக்க இன்பமாகும் என அருளுவது அடிகளின் திருவாசகக் காதலைக் காட்டும்.

சேமமிகும் திருவாத வூர்த்தேவென் றுலகுபுகழ்
மாமணியே நீஉரைத்த வாசகத்தை எண்ணுதொறும்
காமமிகு காதலன்றன் கலவிதனைக் கருதுகின்ற
ஏமமுறு கற்புடையாள் இன்பினும்இன் பெய்துவதே.

-4, ஆளுடைய அடிகள் அருண்மாலை 6

நான் கலந்து பாடுங்கால்

வான்கலந்த மாணிக்க வாசக! நின் திருவாசகத்தை நான் கலந்து பாடுங்கால், நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே தேன் கலந்து பால் கலந்து செழுங்கனித் தீஞ்சுவை கலந்து என் ஊன் கலந்து உயிர் கலந்து உவட்டாமல் இனிக்கிறது என அடிகள் அருளுகின்றார்.

வான்கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை

நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே

தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்தீஞ் சுவைகலந்தென்

ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே.

-4, ஆளுடைய அடிகள் அருண்மாலை 7

இது அடிகள் திருவாகத்தைப் பாடும் அனுபவமாகும். திருவாசகம் முதலிய அருட்பாக்களைப் பாடும்போது ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து பாடவேண்டும். அங்ஙனம் அடிகள் பாடிஇன்புற்றுப் பேறு பெற்றனர். மாணிக்கவாசகரை "வான் கலந்த மாணிக்கவாசக" என்றதனை நோக்குக. திருச்சிற்றம்பலத்தே அவர் இறைவனோடிரண்டறக் கலந்தமையால் வான் கலந்த என்றார். "திருச்சிற்றம்பலத்தே வானலாற் பிறிதொன்றிலை" என்பது அடிகளின் திருவாக்கு.

நின் ஒரு மொழியே போதும்.

நின் வாசகத்தில் ஒரு மொழியே என்னையும் என்னை உடையானையும் ஒன்றுவித்துத் தருமொழியாம் என்று போற்றியருள்வர்.

வருமொழிசெய் மாணிக்க வாசகநின் வாசத்தில்

ஒருமொழியே என்னையும்என் உடையனையும் ஒன்றுவித்துத்

தருமொழியாம் என்னில்இனிச் சாதகமேன் சஞ்சலமேன்

குருமொழியை விரும்பிஅயல் கூடுவதேன் கூறுதியே.

-4, ஆளுடைய அடிகள் அருண்மாலை 8.

"சாதகமேன்" என்றது திருவாசகத்தைத் தவிர வேறு சாதகம் வேண்டுவதில்லை என்றவாறாம். "குரு மொழியை விரும்பி அயல் கூடுவதேன்" என்றது திருவாசகமாகிய குரு மொழி இருக்க அதனை விட்டுக் குருமொழியை விரும்பி வேறிடஞ் செல்வதேன் என்றவாறாம். மணிமொழியைக் குரு மொழியாகவே அடிகள் கொண்டனர்.

பறவைகளும் வேட்டமுறும் விலங்குகளும் நாட்டமுறும்

மாணிக்கவாசக! நின் வாசகத்தைக் கேட்டபொழுது கீழான பறவையினங்களும் வேட்டமுறும், பொல்லாத விலங்குகளும் மெய்ஞ்ஞான நாட்டமுறும். எனவே இங்கு நான் திருவாகத்தைக் கேட்டு வேட்டமும் மெய்ஞ்ஞான நாட்டமும் உறுதல் வியப்பன்றே என விண்ணப்பிப்பர்.

வாட்டமிலா மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தைக்
கேட்டபொழு தங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும்
வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளும் மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமுறும் என்னில்இங்கு நானடைதல் வியப்பன்றே.

-4, ஆளுடைய அடிகள் அருண்மாலை 10

ஆளுடைய அடிகளுக்காக இறைவன் செய்தருளிய அற்புதங்களைப் போற்றுதல்.

சுந்தரர் யானைமீதமர்ந்து கயிலை சென்ற காட்சியைக் கண்டிலனே என்பது போன்றே, மாணிக்கவாசகர்க்காகக் கொண்ட குதிரைச் சேவகக் கோலத்தை என் கனவிலாயினும் காட்டு என இறைவனை வேண்டுவார். அன்று இறைவன் பிட்டுக்கு மண் சுமந்து பிரம்படி பட்ட போது வாதவூரர் நெஞ்சம் என்ன பாடு பட்டதோ, அதனை இன்று கேட்டபோது என் நெஞ்சம் இடிபட்டதே என இறைவனிடம் விண்ணப்பிப்பது அடிகளின் அருள் உள்ளத்தைக் காட்டும்.

வன்பட்ட கூடலில் வான்பட்ட வையை வரம்பிட்டநின்
பொன்பட்ட மேனியில் புன்பட்ட போதில் புவிநடையாம்
துன்பட்ட வீரர்அந்த தோவாத வூரர்தம் தூயநெஞ்சம்
என்பட்ட தோஇன்று கேட்டஎன் நெஞ்சம் இடிபட்டதே.

-1, திரு அருண்முறையீடு 81.

12. ஆளுடைய அடிகள் அருண்மாலை

தரவு கொச்சக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

3257 தேசகத்தில் இனிக்கின்ற தெள்ளமுதே மாணிக்க
வாசகனே ஆனந்த வடிவான மாதவனே
மாசகன்ற நீதிருவாய் மலர்ந்ததமிழ் மாமறையின்
ஆசகன்ற அனுபவம் நான் அனுபவிக்க அருளுதியே. 1

3258 கருவெளிக்குட் புறனாகிக் கரணமெலாங் கடந்துநின்ற
பெருவெளிக்கு நெடுங்காலம் பித்தாகித் திரிகின்றோர்
குருவெளிக்கே நின்றுழலக் கோதறநீ கலந்ததனி
உருவெளிக்கே மறைபுகழும் உயர்வாத பூர்மணியே. 2

3259 மன்புருவ நடுமுதலா மனம்புதைத்து நெடுங்காலம்
என்புருவாய்த் தவஞ்செய்வார் எல்லாரும் ஏமாக்க
அன்புருவம் பெற்றதன்பின் அருளுருவம் அடைந்துபின்னர்
இன்புருவம் ஆயினைநீ எழில்வாத வூர்இறைவே. 3

3260 உருஅண்டப் பெருமறைஎன் றுலகமெலாம் புகழ்கின்ற
திருஅண்டப் பகுதிஎனும் திருஅகவல் வாய்மலர்ந்த
குருஎன்றெப் பெருந்தவரும் கூறுகின்ற கோவேநீ
இருஎன்ற தனிஅகவல்[194] எண்ணம்எனக் கியம்புதியே. 4

3261 தேடுகின்ற ஆனந்தச் சிற்சபையில் சின்மயமாய்
ஆடுகின்ற சேவடிக்கீழ் ஆடுகின்ற ஆரமுதே
நாடுகின்ற வாதவூர் நாயகனே நாயடியேன்
வாடுகின்ற வாட்டமெலாம் வந்தொருக்கால் மாற்றுதியே. 5

3262 சேமமிகும் திருவாத வூர்த்தேவென் றுலகுபுகழ்
மாமணியே நீஉரைத்த வாசகத்தை எண்ணுதொறும்
காமமிகு காதலன்றன் கலவிதனைக் கருதுகின்ற
ஏமமுறு கற்புடையாள் இன்பினும்இன் பெய்துவதே. 6

---

194. "இரு என்ற தனிஅகவல்" என்றது திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதியில் "என்னையும் இருப்பதாக்கினன்" என்ற வாசகத்தை.

வாக்கிறந்து அமுதம் மயிர்க்கால் தோறும்
தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியேன் ஊன்தழை
குரம்பை தோறும் நாயுட லகவுத
குரம்புகொண்டு இன்தேன் பாய்த்தினன் நிரம்பிய
அற்புத மான அமுத தாரைகள்
எற்புத் துளைதொறும் ஏற்றினன் உருகுவது
உள்ளம் கொண்டுஓர் உருச்செய்தாங்கு எனக்கு
அள்ளூறு ஆக்கை அமைத்தனன் ஒள்ளிய
கன்னற் கனிதேர் களிறெனக் கடைமுறை
என்னையும் இருப்ப தாக்கினன் என்னில்
கருணை வான்தேன் கலக்க
அருளொடு பராவமுது ஆக்கினன்
பிரமன்மால் அறியாப் பெற்றி யோனே.

- திருவாசகம், 3, திருவண்டப் பகுதி 170-182.

3263 வான்கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்தீஞ் சுவைகலந்தென்
ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே. 7

3264 வருமொழிசெய் மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தில்
ஒருமொழியே என்னையுமென் உடையனையும் ஒன்றுவித்துத்
தருமொழியாம் என்னில்இனிச் சாதகமேன் சஞ்சலமேன்
குருமொழியை விரும்பிஅயல் கூடுவதேன் கூறுதியே. 8

3265 பெண்சுமந்த பாகப் பெருமான் ஒருமாமேல்
எண்சுமந்த சேவகன்போல் எய்தியதும் வைகைநதி
மண்சுமந்து நின்றதும்ஓர் மாறன் பிரம்படியால்
புண்சுமந்து கொண்டதும்நின் பொருட்டன்றோ புண்ணியனே. 9

3266 வாட்டமிலா மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தைக்
கேட்டபொழு தங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும்
வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளும் மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமுறும் என்னில்இங்கு நானடைதல் வியப்பன்றே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்தாம் சொற்பொழிவு : ஆவணிப்பூசம் 9996 (திங்கள்)

பொருள்

வள்ளலாரும் திருமூலரும்

திருமந்திரத் திருமுறையால் உணர்த்தியருளியது.

இறைவன் திருமந்திரத் திருமுறையால் அடிகட்கு மெய்ம் மொழிப் பொருளொன்றை உணர்த்தியருளினானென்பது.

திருவளர் திருஅம் பலத்திலே அந்நாள்
செப்பிய மெய்ம்மொழிப் பொருளும்
உருவளர் திருமந் திரத்திரு முறையால்
உணர்த்திய மெய்ம்மொழிப் பொருளும்
கருவளர் அடியேன் உளத்திலே நின்று
காட்டிய மெய்ம்மொழிப் பொருளும்
மருவிஎன் உளத்தே நம்பிநான் இருக்கும்
வண்ணமும் திருவுளம் அறியும்.

-6, பிள்ளைப்பெரு விண்ணப்பம் 118

என்னும் பாடலால் அறியப்பெறும். இத்திருப் பாடலில் அடிகள் மூன்று மெய்ம்மொழிப் பொருள்களைக் குறிப்பிடுகின்றனர். (1) திருஅம்பலத்திலே அந்நாள் செப்பிய மெய்ம்மொழிப் பொருள். இது சேக்கிழார்க்கு இறைவன் உலகெலாம் என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்தது. (2) திருமந்திரத் திருமுறையால் உணர்த்திய மெய்ம்மொழிப் பொருள். (3) அடிகளது உள்ளத்திலே நின்று காட்டிய மெய்ம்மொழிப் பொருள். திருமந்திரத்தால் காட்டிய மெய்ம்மொழிப் பொருளும், உள்ளத்திலே நின்று காட்டிய மெய்ம்மொழிப் பொருளும் இன்னதெனத் தெரியவில்லை. அடிகள் போற்றிய அருள்நூல்களுள் திருமந்திரமும் ஒன்று. சன்மார்க்கத்தைப்பற்றி உபதேசிக்கும் போது "இந்த மார்க்கத்தின் உண்மை தெரியவேண்டில் திருமந்திரத்தைக் கவனிக்கில் விளங்கும்" என அடிகள் உபதேசித்தருளியதாக ஓர் அன்பர் குறித்து வைத்திருக்கிறார். திருமந்திரம் சாத்திரங்களுட் சிறந்தது. "தோத்திரத்துக்குத் திருவாசகம் சாத்திரத்துக்குத் திருமந்திரம்" என்பது பழமொழி. மிக உயர்ந்தஞான நூலாகிய திருமந்திரத்தில் அருளனுபவத்தாலுணரத் தக்க அரும்பொருள்கள் மிகப்பல

உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றையோ பலவற்றையோ அடிகட்கு இறைவன் உணர்த்தியருளினான்.

ஷடாந்தம்

ஆறந்தம் : ஷடாந்தம் என்னும் சொல் ஆறு அந்தம் எனப்பொருள்படும். அந்தம் - முடிபு. அவை : கலாந்தகம், நாதாந்தம், யோகாந்தம், போதாந்தம், வேதாந்தம், சித்தாந்தம் ஏன்பன.

வேதத்தின் அந்தமும் மிக்கசித் தாந்தமும்
நாதத்தின் அந்தமும் நற்போத அந்தமும்
ஓதத் தகுமெட் டியோகாந்த அந்தமும்
ஆதிக்கலாந்தமும் ஆறந்த மாமே.

- திருமந்திரம் 2370

தூய கலாந்தரச் சுகந்தரு வெளிஎனும்
ஆயசிற் சபையில் அருட்பெருஞ் ஜோதி
ஞானயோ காந்த நடத்திரு வெளிஎனும்
ஆனியில் சிற்சபை அருட்பெருஞ் ஜோதி
விமலபோ தாந்தமா மெய்ப்பொருள் வெளிஎனும்
அமலசிற் சபையில் அருட்பெருஞ் ஜோதி
பெரியநாதாந்தப் பெருநிலை வெளிஎனும்
அரியசிற் றம்பலத் தருட்பெருஞ் ஜோதி
சுத்தவே தாந்தத் துரியமேல் வெளிஎனும்
அத்தகு சிற்சபை அருட்பெருஞ் ஜோதி
சுத்தசித் தாந்தச் சுகப்பெரு வெளிஎனும்
அத்தனிச் சிற்சபை அருட்பெருஞ் ஜோதி.

- அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல் 33 - 44

நாதாந்த போதாந்த யோகாந்த வேதாந்த
நண்ணுறு கலாந்தம் உடனே
நவில்கின்ற சித்தாந்தம் என்னும்ஆ றந்தத்தின்
ஞானமெய்க் கொடிநாட்டியே
மூதாண்ட கோடிக ளொடுஞ்சரா சரம்எலாம்
முன்னிப் படைத்தல்முதலாம்
முத்தொழிலும் இருதொழிலும் முன்னின் றியற்றிஐம்
மூர்த்திகளும் ஏவல்கேட்ப

வாதாந்தம் உற்றபல சத்திக ளொடுஞ்சத்தர்
வாய்ந்துபணி செய்யஇன்ப
மாராச்சி யத்திலே திருஅருட் செங்கோல்
வளத்தொடு செலுத்தும்அரசே.
சூதாண்ட நெஞ்சினில் தோயாத நேயமே
துரியநடு நின்றசிவமே
சுத்தசிவ சன்மார்க்க நிதியே அருட்பெருஞ்
சோதிநட ராஜபதியே

- *3667 - 6* (இடை) நடராசபதிமாலை *17*

"ஷடாந்த சமரச சுத்தசிவ சந்மார்க்கம் என்பதில் ஷடாந்தம் என்பது யாது? வேதாந்தம், சித்தாந்தம், போதாந்தம், நாதாந்தம், யோகாந்தம், கலாந்தம் ஆக ஆறு."

- பெருமானின் உபதேசக் குறிப்பு

இம் மெய்ம்மொழிப்பொருள் விளக்கத்தினெல்லை யெங்ஙனமெனின் : யோகாந்த கலாந்த நாதாந்த போதாந்த வேதாந்த சித்தாந்த மென்னுஞ் சடாந்தானுபவ சாத்தியர்களுமவற்றை விரும்பியவ்வழிக்கணின்ற சாதகர்களுக்கு மந்தரானுபவதிட்டாந்தமாக உபாசிக்க விளங்குகின்ற சிதம்பர ரகசியத்தைக் குறிக்கும் சிற்சபைக் கண்ணே, சேக்கிழா ரென்னுந் தெய்வப் புலவர் பொருட்டிறைவர் பரமாகாய வாக்கான் மொழியப்பட்டுச் சமர சானுபவ சாட்சாத்காரமாய் ஆறந்தத்தினு நடிக்கின்ற சிதம்பர நடநத் திருவருட் பதத்தை வாச்சிய லக்ஷியமாகக் கொள்ளப் பட்டதாகலின், சடாந்த சமரச லக்ஷியப் பொருளெல்லையையுடைய தென்க.

- உலகெலாம் என்னும் மெய்ம்மொழிப் பொருள் விளக்கம்

வேதாந்த சித்தாந்த சமரசம்

வேதமோ டாகமம் மெய்யாம் இறைவன்நூல்
ஓதும் பொதுவுஞ் சிறப்புமென் றுள்ளன
நாதன் உரையவை நாடில் இரண்டந்தம்
பேதம தென்பர் பெரியோர்க் கபேதமே.

- திருமந்திரம் *2397.*

எனத் திருமூலர் வேதாந்த சித்தாந்த சமரசத்தைப் போதித்தருளினர். "வேதாந்த சித்தாந்த சமரச நன்னிலை வகுத்த வித்தகச் சித்தர் கணமே" எனத் தாயுமானவர் வேதாந்த சித்தாந்த

சமரச நன்னிலையை வகுத்தருளினர். "வேதாந்த சித்தாந்த சமரசமும் வருமோ" என அடிகளும் இறைவனிடம் வேண்டியருளுவர்.

ஆறந்த (ஷடாந்த)சமரசம்

ஆறந்தங்களையும் சமரசப்படுத்திக் கண்டவர் நமது அடிகள். ஆறந்தங்களும் இப்போது வழக்கிலில்லை. வேதாந்தம் சித்தாந்தம் இரண்டுமே பயிற்சியில் உள்ளன. மற்றவற்றைப் பெயரளவாலும் அறியார் பலர். இதைப் பற்றி அடிகள் நுட்பமான செய்தியொன்றை அருளியுள்ளார்கள். வேதாந்தத்தில் போதாந்த யோகாந்தமும், சித்தாந்தத்தில் நாதாந்த கலாந்தமும் அடங்கியுள்ளனவென்றும் ஆதலின் வேதாந்த சித்தாந்தமே இப்போது வழங்குகின்றவென்றும் அடிகள் அருளுவர். சமரச சுத்த சன்மார்க்கம் வேதாந்த சித்தாந்த சமரசமுடைய தெனவும் அருளுவர்.

"ஆறந்த நிலைகளின் அநுபவ நிறைவே" என அடிகள் இறைவனைத் துதிப்பர். ஆறந்தப் பதிகளிலும் அவற்றின் மேலும் அப்பாலும் அவன் அருட் செங்கோல் செலுத்துகிறான் எனப்போற்றிப் புகழ்ந்து பாடிப்பணிவர்.

ஆறந்த நிலைகளின் அநுபவ நிறைவே
அதுஅது வாய்ஒளிர் பொதுவுறு நிதியே
கூறெந்த நிலைகளும் ஒருநிலை எனவே
கூறிஎன் உள்ளத்தில் குலவிய களிப்பே
பேறெந்த நெறிஎனக் காட்டிஎன் தனையே
பெருநெறிக் கேற்றிய ஒருபெரும் பொருளே
சாறெந்த நாள்களும் விளங்கும்ஓர் வடல்வாய்த்
தனிநட ராஜஎன் சற்குரு மணியே.

- 3690 - 6 (இடை) சற்குருமணிமாலை

நல்லார்சொல் யோகாந்தப் பதிகள்பல கோடி
நாட்டியதோர் போதாந்தப் பதிகள்பல கோடி
வல்லால்சொல் கலாந்தநிலைப் பதிகள்பல கோடி
வழுத்தும்ஒரு நாதாந்தப் பதிகள்பல கோடி
இல்லார்ந்த வேதாந்தப் பதிகள்பல கோடி
இலங்குகின்ற சித்தாந்தப் பதிகள்பல கோடி64
பல்லாம்பேர் அருட்சோதித் தனிச்செங்கோல் நடத்தும்
என்னரசே என்மாலை இனிதுபுனைந் தருளே.

- 4099 - 6 (இடை) அருள்விளக்கமாலை 10

நாதாந்த வரையும்எங்கள் நாயகனார் செங்கோல்
நடக்கின்ற தென்கின்றார் நாதாந்த மட்டோ
போதாந்த நிலையும்உயர் யோகாந்த நிலையும்
புனிதகலாந் தப்பதியும் புகல்கின்றார் புகலும்
வேதாந்த வெளியும்மிகு சித்தாந்த வெளியும்
விளங்கும்இவற் றப்பாலும் அதன்மேல்அப் பாலும்
வாதாந்தத் ததன்மேலும் அதன்மேல்அப் பாலும்
மன்றாடி அருட்செங்கோல் சென்றாடல் அறியே.

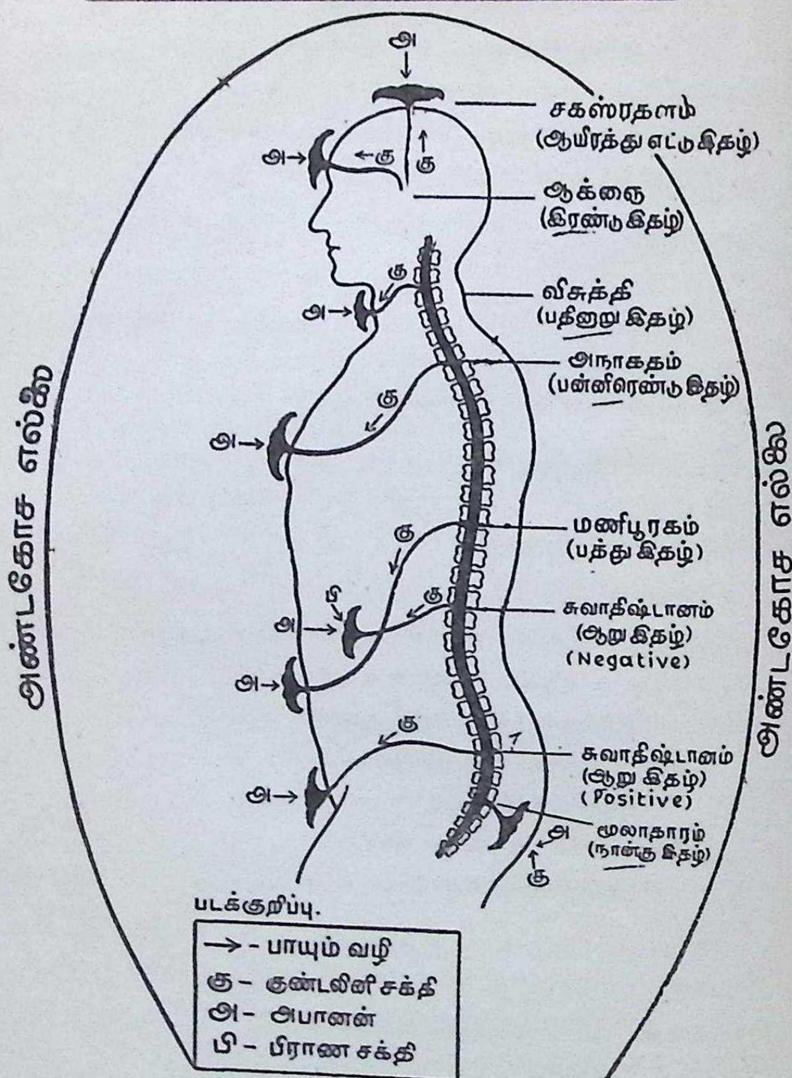
- 5756 - 6 (முடி) அனுபவமாலை 43

ஆறந்தங்களின் அனுபவங்களைத் தனக்கு அருள வேண்டுமென இறைவனை வேண்டும் அடிகள் "நாதாந்தத் திருவீதி நடந்து கடப்பேனோ; நாதாந்தத் திருவீதி நடப்பாயோ தோழி" என்றெல்லாம் பாடுகின்றார்கள். ஆறந்த வீதிகளின் நடந்திடும் வல்லமையை வேண்டிய அடிகட்கு ஆறந்தவீதிகளில் ஆடல்செயும் (நடஞ்செய்யும்)பேற்றையே இறைவன் வழங்கினான். அடிகள் ஆறந்த விதிகளில் ஆடல் செய்யும் பேறு பெற்றாரென்பது,

காரண காரியக் கல்விகள் எல்லாம்
கற்பித்தென் னுள்ளே கலந்துகொண் டென்னை
நாரணர் நான்முகர் போற்றமேல் ஏற்றி
நாதாந்த நாட்டுக்கோர் நாயகன் ஆக்கிப்
பூரண மரம்இன்பம் பொங்கித் ததும்பப்
புத்தமு தாம்அருட் போனகம் தந்தே
ஆரணவீதியில் ஆடச்செய் தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதிஎன் ஆண்டவர் நீரே. 4645

தேகம்எப் போதும் சிதையாத வண்ணம்
செய்வித் தெலாம்வல்ல சித்தியும் தந்தே
போகம் எல் லாம்என்றன் போகம தாக்கிப்
போதாந்த நாட்டைப் புரக்கமேல் ஏற்றி
ஏகசி வானந்த வாழ்க்கையில் என்றும்
இன்புற்று வாழும் இயல்பளித் தென்னை
ஆகம வீதியில் ஆடச்செய் தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதிஎன் ஆண்டவர் நீரே. 4646

பிராண அபான விளக்கம்

திருமந்திரம்

நாலும் இருமூன்றும் ஈரைந்தும் ஈராறுங்
கோலிமேல் நின்ற குறிகள் பதினாறும்
மூலங்கண் டாங்கே முடிந்து முதலிரண்டுங்
காலங்கண் டானடி காணலு மாமே. 1704

தானந்தம் இல்லாத தன்மையைக் காட்டும்
சாகாத கல்வியைத் தந்தெனக் குள்ளே
தேனந்தத் தெள்ளமு தூற்றிப் பெருக்கித்
தித்தித்துச் சித்தம் சிவமய மாக்கி
வாநந்தம் ஆதியும் கண்டுகொண் டழியா
வாழ்க்கையில் இன்புற்றுச் சுத்தவே தாந்த
ஆனந்த வீதியில் ஆடச்செய்த தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதிஎன் ஆண்டவர் நீரே. 4647

சிற்சபை இன்பத் திருநடங் காட்டித்
தெள்ளமு தூட்டிஎன் சிந்தையைத் தேற்றிப்
பொற்சபை தன்னில் பொருத்திஎல் லாம்செய்
பூரண சித்திமெய்ப் போகமும் தந்தே
தற்பரம் ஆம்ஓர் சதானந்த நாட்டில்
சத்தியன் ஆக்கிஓர் சுத்தசித்தாந்த
அற்புத வீதியில் ஆடச்செய் தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதிஎன் ஆண்டவர் நீரே. 4648

தத்துவம் எல்லாம்என் தன்வசம் ஆக்கிச்
சாகாவ ரத்தையும் தந்தெனைத் தேற்றி
ஒத்துவந் துள்ளே கலந்துகொண் டெல்லா
உலகமும் போற்ற உயர்நிலை ஏற்றிச்
சித்திஎ லாம்செயச் செய்வித்துச் சத்தும்
சித்தும் வெளிப்படச் சுத்தநா தாந்த
அத்திரு வீதியில் ஆடச்செய்ய தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதிஎன் ஆண்டவர் நீரே. 4649

இத்தனை என்றுநின் றெண்ணிடல் ஒண்ணா
என்பிழை யாவையும் அன்பினில் கொண்டே
சத்திய மாம்சிவ சித்தியை என்பால்
தந்தெனை யாவரும் வந்தனை செயவே
நித்தியன் ஆக்கிமெய்ச் சுத்தசன் மார்க்க
நீதியை ஓதிஓர் சுத்தபோ தாந்த
அத்தனி வீதியில் ஆடச்செய் தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதிஎன் ஆண்டவர் நீரே. 4650

மருந்திது மணிஇது மந்திரம் இதுசெய்
வகைஇது துறைஇது வழிஇது எனவே
இருந்தெனுள் அறிவித்துத் தெள்ளமு தளித்தே
என்னையும் தன்னையும் ஏகம தாக்கிப்
பொருந்தின லாஞ்செய வல்லஓர் சித்திப்
புண்ணிய வாழ்க்கையில் நண்ணியோ காந்த
அருந்தவ வீதியில் ஆடச்செய் தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதிஎன் ஆண்டவர் நீரே. 4651

பதிசார வைத்துமுற் பசுநிலை காட்டிப்
பாசவி மோசனப் பக்குவன் ஆக்கி
நிதிசார நான்இந்த நீள்உலகத்தே
நினைத்தன நினைத்தன நேருறப் புரிந்து
நிதிசேர மன்னுயிர்க் கின்பஞ்செய் கின்ற
சித்திஎ லாந்தந்து சுத்தக லாந்த
அதிகார வீதியில் ஆடச்செய் தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதிஎன் ஆண்டவர் நீரே. 4652

இருளான மலம்அறுத் திகபரங் கண்டே
எல்லா உயிர்களும் இன்புற்று வாழ
மருளான பற்பல மார்க்கங்கள் எல்லாம்
வழிதுறை தெரியாமல் மண்மூடிப் போகத்
தெருளான சுத்தசன் மார்க்கம் தொன்றே
சிறந்து விளங்கஓர் சிற்சபை காட்டும்
அருளான வீதியில் ஆடச்செய் தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதிஎன் ஆண்டவர் நீரே. 4653

இருட்சாதித் தத்துவச் சாத்திரக் குப்பை
இருவாய்ப்புப் புன்செயில் எருவாக்கிப் போட்டு
மருட்சாதி சமயங்கள் மதங்களாச் சிரம
வழக்கெலாம் குழிக்கொட்டி மண்மூடிப் போட்டுத்
தெருட்சாருஞ் சுத்தசன் மார்க்கநன் நீதி
சிறந்து விளங்கஓர் சிற்சபை காட்டும்
அருட்சோதி வீதியில் ஆடச்செய் தீரே
அருட்பெருஞ் ஜோதிஎன் ஆண்டவர் நீரே.

4654 - 6 (முடி) சிவானந்தத்தழுத்தல், 1 - 10

என்னும் திருப்பாடல்களாற் பெறப்படும். இப்பத்துப்பாடல்களும் அடிகட்கு இறைவன் அருளிய சித்தி வல்லபங்களைக் கூறுவனவாம். இவை ஊன்றி நோக்கற்பாலன, "நாதாந்தத் திருவீதி நடந்து கடப்பேனோ" என்றும், "நாதாந்தத் திருவீதிநடப்பாயோ தோழி" என்றும் வருந்திய அடிகளை ஆண்டவன் நாதாந்த நாட்டுக்கு நாயகன் ஆக்கினான்; போதாந்த நாட்டைப் புரக்கமேல் ஏற்றினான். நாதாந்த நாட்டுக்கோர் நாயகன் ஆக்கியது முதற்பாடலிலும், போதாந்த நாட்டைப் புரக்கமேல் ஏற்றியது இரண்டாம் பாடலிலும் அருளப்பெற்றன. ஆரணவீதியில் ஆடச்செய்ததும் (ஆரண - வேதம்), ஆகம வீதியில் ஆடச் செய்ததும், வேதாந்த வீதியில் ஆடச் செய்ததும், சித்தாந்த வீதியில் ஆடச் செய்ததும், நாதாந்த வீதியில் ஆடச்செய்ததும், போதாந்த வீதியில் ஆடச்செய்ததும், யோகாந்த வீதியில் ஆடச்செய்த போதாந்த வீதியில் ஆடச்செய்ததும், யோகாந்த வீதியில் ஆடச் செய்ததும், கலாந்த வீதியில் ஆடச்செய்ததும், அருளான வீதியில் ஆடச்செய்ததும், அருட்சோதி வீதியில் ஆடச்செய்ததும் முறையே பத்துப்பாடல்களில் குறிப்பிடப்பெற்றன. ஆரண ஆகம வீதிகளை முன்பும், அதன்பின்பு ஆறந்த வீதிகளையும், அருளான வீதி அருட்ஜோதி வீதிகளை அதன் பின்பும் கூறியது படி முறையைக் காட்டியதாம்.

அடிகள் ஷடாந்தானுபவ சாத்தியரென்பது இவற்றாற் போதரும். ஆறந்த அனுபவங்களையும் பெற்ற அடிகள் தமது கொள்கைக்குச் சடாந்த சமரச சுத்த சன்மார்க்கம் எனப் பெயரிட்டருளினர்.

ஒன்றுகண் டேனிவ் வுலகுக் கொருகனி
நின்றுகண் டாயது நமச்சிவா யக்கனி
மென்றுகண் டாலது மெத்தென் றிருக்குந்
தின்றுகண் டாலது தித்திக்குந் தானே.

ஆறாம் சொற்பொழிவு : புரட்டாசிப் பூசம் ஞாயிறன்று வருவதால் 7-10-96 (திங்கள்)

பொருள்

வள்ளலாரும் தாயுமானாரும்

ஞானத்தின் சிறப்பு

நான்காவது சாதனமாகிய ஞானம், சரியை கிரியை யோகம் என்னும் முதல் மூன்று சாதனங்களினும் உயர்ந்தது. சரியை கிரியை யோகங்களின் பயன் ஞானத்தை அடைதலே. சரியை கிரியை யோகம் மூன்றும் ஞானத்தை அடைவதற்கான படிகளே.

சரியையில் சிவார்ப்பிதஞ் செய்யப்படுவது தேகம்
கிரியையில் சிவார்ப்பிதஞ் செய்யப்படுவது இந்திரியங்கள்
யோகத்தில் சிவார்ப்பிதஞ் செய்யப்படுவது கரணங்கள்
ஞானத்தில் சிவார்ப்பிதஞ் செய்யப்படுவது ஆன்மாவாகிய தன்னையே.

சரியையில் புறத்தொழிலால் வழிபாடு
கிரியையில் புறத்தொழில் அகத்தொழில் இரண்டாலும் வழிபாடு
யோகத்தில் அகத்தொழிலால் வழிபாடு
ஞானத்தில் அறிவுத்தொழிலால் வழிபாடு

சரியையில் வழிபடப்படுவது உருவத்திருமேனி
கிரியையில் வழிபடப்படுவது அருவுருவத்திருமேனி
யோகத்தில் வழிபடப்படுவது அருவத்திருமேனி
ஞானத்தில் வழிபடப்படுவது உருவம் அருவுருவம் அருவம் ஆகிய மூன்றையும் கடந்தது.

இவற்றை நுணுகியுணரின் சரியை கிரியை யோக ஞானங்களின் படிமுறை நன்கு விளங்கும்.

"விரும்புஞ் சரியைமுதல் மெய்ஞ்ஞான நான்கும்
அரும்புமலர் காய்கனிபோல் அன்றோ பராபரமே"

எனத் தாயுமானவர் (பராபரக்கண்ணி 157) பாடுகின்றார். சரியையை அரும்புக்கும், கிரியையை அதனின் முதிர்ந்த மலர்க்கும். யோகத்தை

அதனின் முதிர்ந்த காய்க்கும், ஞானத்தை அவை எல்லாவற்றினும் முதிர்ந்த கனிக்கும், உவமித்துள்ள அழகும் அருமையும் நுட்பமும் போற்றத்தக்கவை. அரும்பு, மலர், காய், கனி என்ற படிமுறையே அவை ஒன்றின் ஒன்று முதிர்ந்தது, மேலானது என்பதைக் காட்டுமன்றோ?

புறச்சமய நெறிநின்றும் அகச்சமயம் புக்கும்
புகன்மிருதி வழிஉழன்றும் புகலும்ஆச் சிரம
அறத்துறைகள் அவையடைந்தும் அருந்தவங்கள் புரிந்தும்
அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும் ஆரணங்கள் படித்தும்
சிறப்புடைய புராணங்கள் உணர்ந்தும் வேத
சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தும் சென்றால்சைவத்
திறத்தடைவர் இதிற்சரியை கிரியா யோகம்
செலுத்தியபின் ஞானத்தால் சிவனடியைச் சேர்வர்.

என்றும் சிவஞான சித்தியார்ச் செய்யுளில் (263) அருணந்தி சிவாசாரியர், முதலில் புறச்சமயமாகிய வேற்றுச் சமயத்தை மேற்கொண்டொழுகி, பின்னர் உண்மை ஒரு சிறிது தெளியப்பெற்று, அகச் சங்கங்களுள் ஒன்றிற் புகுந்து ஒழுகி, கலைகளையும் நூல்களையும் நன்கு ஆய்ந்து, அதனால் அறிவு முதிர்ந்து ஆகமப்பொருளை உணர்ந்து, சைவசித்தாந்தத்தை மேற்கொண்டு அதன்கட் சரியை கிரியை யோகம் என்னும் மூன்றையும் படிப்படியாகக் கடந்து இறுதியாக ஞானத்தையடைந்து சிவனடியைச் சேர்வர் என இவற்றை அழகாகப் படிமுறையிற் கூறுதல் காண்க.

இதுபோன்றே நமது அடிகளும் திருவருட்பாப் பாடலொன்றில் தமது வரன்முறையான சாதன அனுபவங்களைக் கூறுவது காணலாம். அப்பாடல் வருமாறு :

சரியைநிலை நான்கும்ஒரு கிரியைநிலை நான்கும்
தனியோக நிலைநான்கும் தனித்தனிகண் டறிந்தேன்
உரியசிவ ஞானநிலை நான்கும்அருள் ஒளியால்
ஒன்றொன்றா அறிந்தேன்மேல் உண்மைநிலை பெற்றேன்
அரியசிவ சித்தாந்த வேதாந்த முதலாம்
ஆறந்த நிலைஅறிந்தேன் அப்பால்நின் றேங்கும்
பெரியசிவ அனுபவத்தால் சமரசசன் மார்க்கம்
பெற்றேன்இங் கிறவாமை உற்றேன்காண் தோழி.

- 6 (மூடி) அனுபவமாலை 93

சரியை நிலைகள் நான்கு, கிரியை நிலைகள் நான்கு, யோக நிலைகள் நான்கு, ஆகிய பன்னிரண்டையும் தனித்தனியே கண்டறிந்ததாயும், அதன்மேல் அருள்ஒளித் துணையால் ஞானநிலைகள் நான்கையும் ஒவ்வொன்றாக அறிந்ததாயும், அதன்மேலே இவற்றின் பயனான உண்மைநிலையைப் பெற்றதாயும், சித்தாந்தம் வேதாந்தம் முதலாகிய ஆறந்த நிலைகளையும் அறிந்து, அவ்வாறந்தத்திற்கும் அப்பால் நின்றேங்குன்ற பெரிய சிவானுபவத்தால் சமரச சன்மார்க்கத்தைப் பெற்று இறவாமையுற்றதாயும், தலைவி தோழிக்குக்கூறும் கூற்றாகப்பாடிய மேற்பாடலில் சாதனங்களின் படிமுறையை அடிகள் வரன்முறையாக விளக்கியருளியுள்ளமை காண்க.

நம் சமயகுரவர் நால்வரும் உடம்பை மறைத்தவர்களே. அவர்களது உடம்புகள் மண்ணுக்கோ நெருப்புக்கோ இயைாகவில்லை. திருஞான சம்பந்தர் உடம்பு அழலுருவிற் கரந்தது. திருநாவுக்கரசர் உடம்பு இலிங்க உருவாயிற்று. சுந்தரமூர்த்திகள் உடம்பு வளிவண்ணமாகிப் பறந்து மறைந்தது. மாணிக்கவாசகர் உடம்பு வெளிவண்ணமாகிக் கலந்தது. பட்டினத்தார் உடம்பு இலிங்க உருவாயிற்று.

சத்தாகி நின்றோர் சடங்களி லிங்கமென
வைத்தாரும் உண்டோஎன் வாழ்வே பராபரமே

- பராபரக்கண்ணி *244*

எனத் தாயுமானவர் கூறுகின்றார். அப்பரும் பட்டினத்தாரும் தங்களது உடம்புகளைச் சிவலிங்க வடிவமாக மாற்றிக்கொண்டனர். மாணிக்கவாசகரும் வள்ளற்பெருமானும் வெளிவண்ணமாகத் தம்முடம்பை ஆக்கிக் கொண்டு மறைந்தனர்.

இவர்கள் உடம்புகள் கர்ப்பூர பக்குவம் வாய்ந்தவை. கட்டை போன்ற உடம்பு, பஞ்போன்ற உடம்பு, கர்ப்பூரம் போன்ற உடம்பு என உடம்பில் மூவகைப் பக்குவம் உண்டு. மரக்கட்டையில் தீப்பற்றினால் மரக்கட்டை எரிந்து கரிக்கட்டை எஞ்சும். இதுபோல் மரக்கட்டை போன்ற உடம்புகள் இங்கே விழும். மண்ணுக்கே நெருப்புக்கே இரையாகும். பஞ்சில் தீப்பற்றினால் பஞ்சுவெடித்து சாம்பலாகும். எச்சம் கரிக்கட்டை போன்று மிகுதியாக இராது, சிறிது கரிச்சாம்பலே எஞ்சும். பஞ்சுபோன்ற இரண்டாவது வகை உடம்புகளும் இங்கே விழுவனவே. ஆயினும் தம் தேகம் இன்ன காலத்தில், இன்ன இடத்தில் விழும் என்பதை அவர் அறியக்கூடும். தாம் விரும்பிய காலத்தில் விரும்பிய இடத்தில் தேகத்தை விடவும் கூடும். மூன்றாவது வகை கர்ப்பூரபக்குவம் வாய்ந்த உடம்பு.

கர்ப்பூரத்தில் தீப்பற்றினால் எரிந்தபின் விஞ்சுவது ஒன்றுமில்லை. இதுபோற் கர்ப்பூட உடம்புகள் கரைந்துபோகும். இங்கே விழுந்து மண்ணுக்கோ தீக்கோ இரையாகா. இதனைத் திருமூலர்,

அழிகின்ற சாயா புருடனைப் போலக்
கழிகின்ற நீரிற் குமிழியைக் காணில்
எழுகின்ற தீயிற்கர்ப் பூரத்தை யொக்கப்
பொழிகின்ற இவ்வுடற் போகப் பரத்தே

- திருமந்திரம் 2587

என்பர் தாயுமானவரும்,

சித்த நிருவிகற்பஞ் சேர்ந்தார் உடல் தீபம்
வைத்தகர்ப்பூ ரம்போல் வயங்கும் பராபரமே 245

என்றும்,

வெளியாய் அருளில் விரவும் அன்பர் தேகம்
ஒளியாய்ப் பிறங்கியதும் உண்டோ பராபரமே 190

என்றும் கூறுவர்.

சுத்த தேகம், பிரணவ தேகம், ஞான தேகம் எனும் மூன்று தேக சித்திகளையும் முற்றப்பெற்ற வள்ளற் பெருமானின் உடம்பு ஒளியாய்ப் பிறங்கின்று; தீபம் வைத்த கற்பூரம்போல் வயங்கிற்று; வெளியாய் அருளில் விரவிற்று,. இத்தகைய உடம்பை ஊறு செய்யவும் அழிக்கவும் எதனாலும் இயலாது. பஞ்ச பூதங்களாலே, கதிர்களாலே, கொலைக்கருவிகளாலே, கோள்களாலே, கூற்றுவனாலே இவ்வுடம்புகளை ஒன்றுஞ் செய்ய இயலா.

காற்றாலே புவியாலே ககனமத னாலே
கனலாலே புனலாலே கதிராதியாலே
கூற்றாலே பிணியாலே கொலைக்கருவி யாலே
கோளாலே பிறஇயற்றும் கொடுஞ்செயல் களாலே
வேற்றாலே எஞ்ஞான்றும் அழியாதே விளங்கும்
மெய்அளிக்க வேண்டும்என்றேன் விரைந்தளித்தான் எனக்கே
ஏற்றாலே அழிவெனநீர் நினையாதீர் உலகீர்
எந்தைஅருட் பெருஞ்ஜோதி இறைவனைச்சார் வீரே.

- 6 (முடி) தனித்திருமாலை 40

தாயுமானார் (1707-1783) 76 ஆண்டுகள்

வள்ளலார் (1823-1874) 50 ஆண்டுகள் 3 திங்கள்

இராமலிங்க அடிகள் முற்பிறப்பில் தாயுமானவரா?

தாயுமானவரின் மறுபிறப்பையோ இராமலிங்க அடிகளின் முற்பிறப்பையோ ஆராய்ந்து நிச்சயிக்கும் தகுதி நம் போலியர்க்கு இல்லை. இஃது அறிவைத் துணையாகக்கொண்டு ஆராயும் பொருளும் அன்று. அருட்டுணையால் ஆராய்பபடுமல்லது பிறவாற்றால் கூடாது.

இராமலிங்க அடிகள் முற்பிறப்பில் தாயுமானவரே என்று தண்டபாணி சுவாமிகள் கூறுகின்றார்.

தண்டமிழ் வடலூரான்முன் றாயுமா னவனேயென்று
மண்டடூர் மலர்கொண்டுற்ற வஞ்சுக மடியேனென்றும்
விண்டதே வொருவனுள்ளான் வெறும்பொயான் விளம்பிலேன்மெய்த்
தொண்டர்தாட் டுகளுமாயாச் சூரியா தியருஞ்சான்றே.

- புலவர் புராணம், கண்கண்ட புலவர் சருக்கம் 21.

வடலூரான் முன்தாயு மானவனே என்னும்
திடமாற்ற மேபோய் சிலர்வந் - திடலோதிக்
கொன்றான் எழுப்பிக் கொடுக்கும் திருநாளே
நன்றாம் அவற்றில்மிக்க நாள்.

அருமைத் தமிழ்த்தாயு மானபிள்ளை தாமே
பெருமை இராமலிங்க பிள்ளை - பொருவிலதாக்
கூறும் உரையாற் குலவுநச்சி நார்க்கினியார்
ஆறு முகநா வலர்.

தமக்கும் வள்ளற்பெருமானுக்கும் ஆறுமுக நாவலருக்கும் இவர் முற்பிறவி கூறுகிறார். இராமலிங்க அடிகள் முற்பிறப்பில் தாயுமானவர், தாம் முற்பிறப்பில் அருணகிரிநாதர், ஆறுமுக நாவலர் முற்பிறப்பில் நச்சினார்க்கினியர் என்பது இவர் கூற்று. வள்ளலார் தாயுமானவரே என்பதையும் தாம் அருணகிரியே என்பதையும் முருகன் தனக்குக் கூறினான் என்றும், தாம் வெறும் பொய் சொல்லவில்லை என்றும், மெய்யடியார்களின் திருவடித்துகளும் சூரிய சந்திரரும் சாட்சியாகக் கூறுகின்றார். இதனை மறுப்பார் தலையில் இடி விழும் என்று பாடுகின்றார்.

வல்லைவந் தன்பரைக் காக்கும்செவ் வேற்கை வரதனைக்கண்டு
எல்லையில் லாக்களிப் பாய்மடி மீதில் இருக்குமென்னைத்
தொல்லை அருண கிரிதான்என் றன்னவன் சொன்னதுண்மை
இல்லையென் றாற்குமுக் கென்றுவெங் கோடை இடிவிழுமே.

வள்ளலார் தாயுமானவரே எனக் கூறுவதோடமைந்திருப்பின் அதனை ஏற்பதில் ஐயமிராது. தாமே அருணகிரியார் என்று கூறுவதும் அதற்கும் ஒரு படி மேலே சென்று ஆறுமுக நாவலர் நச்சினார்க்கினியரே என்று கூறுவதும் ஐயத்தை விளைக்கின்றன. ஒவ்வொருவருக்கும் இவர் முற்பிறவி கண்டுபிடிக்கும் வழக்கமுடையவரோ எனக் கருத வேண்டிண்டியுள்ளது. தனது உள்ளத்தில் அழுத்தமாகப்பட்ட இக்கருத்துகளை முருகனே தனக்கு உள்நின்று உணர்த்தியதாகக் கொண்டார்போலும்.

நச்சினார்க்கினியருக்கு மறுபிறப்பு உண்டு. அருணகிரியார்க்கு மறுபிறப்பு உண்டோ? அவர் முத்தியடைந்தவ ரென்றன்றோ கூறப்படுகிறார். முத்தியடைந்தோர் மீண்டும் பிறப்பரோ? பிறப்பராயின் அவர் அடைந்தது முத்தியாகுமோ? நச்சினார்க்கினியர் அருணகிரியார் செய்தியை இவ்வளவோடு நிறுத்தி, இனித் தாயுமானவர் செய்தியைக் காண்போம். தாயுமானவர்க்கு மறு பிறப்புண்டென்பதில் ஐயமில்லை. உடல் இங்கே விழுந்தால் இனி ஒரு உடம்பை எடுக்கும் என்பதை முன்னரே கூறினோம். நிட்டையிலிருந்த தாயுமானார் தீப்படுத்தப்பட்டார். மெய்ம் மறந்த நிலையில் அவரது உடல் தீக்கிரையாக நேர்ந்தது. ஆதலின் அவர்க்கு மறு பிறவி உண்டு. தாயுமானார்க்கு மறுபிறவி உண்டென்பதே வள்ளற்பெருமானின் கருத்துமாகும். பெருமானின் உபதேசங்களைக் கேட்ட அன்பர் ஒருவர் எழுதி வைத்துள்ள குறிப்பொன்று இதனைத் தெளிவாகக் கூறுகிறது.

> சமய மத சன்மார்க்கிகளில் தாயுமான சுவாமிகளும் இன்னும் அநேக பெரியோர்களும் சுத்தப் பரப் பிரம்மத்தினிடத்தில் இரண்டறக் கலந்துவிட்டதாக முறையிடுவது வாஸ்தவமா அவாஸ்தவமா வென்றால், அவாஸ்தவம். சுத்த சன்மார்க்கம் ஒன்றுக்கே சாத்தியம் கைகூடும்; என்றும் சாகாத நிலையைப் பெற்றுச் சர்வ சித்தி வல்லபமும் பெறக்கூடும். மற்றச் சமய மதமார்க்கங்களெல்லாம் சுத்த சன்மார்க்கத்துக்குச் செல்லக் கீழ்ப்படிகளாதலால், அவற்றில் ஐக்கிய மென்பதே யில்லை. தாயுமானவர் முதலானவர்கள் சுத்த சன்மார்க்கிகள் அல்லர்; மத சன்மார்க்கிகள் என்று ஒருவாறு சொல்லலாம். இதில் நித்தியதேகம் கிடையாது. இது சாதக மார்க்கமே அன்றிச் சாத்தியமல்ல. நாளைச் சுத்த சன்மார்க்கம் வழங்கும் போது இவர்கள் யாவரும் உயிர் பெற்று மீள வருவார்கள். முன்னிருந்த அளவைக்காட்டிலும் விசேஷ ஞானத்தோடு சுத்த சன்மார்க்கத்துக் குரியவர்களாய் வருவார்கள்; சாத்தியர்களாய் இரண்டறக் கலப்பார்கள்.

- உபதேசப்பகுதி, பக்கம் 91

தாயுமானவர்க்கு மறு பிறப்பு உண்டென்பதால் மட்டும் அவர் இராமலிங்கராகப் பிறந்தார் எனக் கொள்ள வியலாது. முருகன் உணர்த்தினான் என்பது ஒருபுற மிருக்கட்டும். இதை உணர்த்திய முருகன் இன்னும் சில அசம்பா விதங்களையும் சேர்த்து உணர்த்தியிருக்கிறானே? "கல்லாத மேற்கொண்டு ஒழுகல் கசடற வல்லதூஉம் ஐயம் தரும், (குறள் 845) என்பது போல, இல்லாததை மேற்கொண்டு கூறுதல் இருப்பதையும் ஐயுறச் செய்கிறது.

தாயுமானவர் பாடல்களின் தொடர்ச்சிபோலத் திருவருட்பா காணப்படுகிறது. திருவருட்பாவுள் நாம் தாயுமானவரைக் காண்கிறோம். தாயுமானவர் இராமலிங்க அடிகள் இவ்விருவருடைய அனுபவங்கள் அருளிச் செயல்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு நுட்பமாக ஆராயும் போது தாயுமானவரே இராமலிங்க அடிகளாகப் பிறந்திருக்கலாம் என்று எண்ண இடமேற்படுகிறது. தாயுமானவர்க்கு மறுபிறப்பு உண்டென்பதூஉம், முற்பிறப்பில் தாயுமானவரே என்று தண்டபாணி சுவாமிகள் கூறக்கேட்ட அடிகள் "இருக்கலாம்" என்று சொன்னதூஉம் அவ்வெண்ணத்தை வலுப்படுத்துகின்றன. அடிகள் முற்பிறப்பில் தாயுமானவராக இருக்கலாம் எனற் எண்ணமும் நம்பிக்கையும் தண்டபாணி சுவாமிகள் கூற்றை அறிவதற்கு முன்னரே எமக்கு உண்டு. தண்டபாணி சுவாமிகள் கூற்றை அறிந்தபின் அவ்வெண்ணமும் நம்பிக்கையும் வலியுற்றன.

முடிவாகக் கூறுமிடத்து, இராமலிங்க அடிகள் முற்பிறப்பில் தாயுமானவரே என்பது உண்மை. தாயுமானவர் மறுபிறப்பில் இராமலிங்கர் என்பதால் தாயுமானவர்க்கு ஏற்படும் சிறுமையொன்றும் இல்லை. இராமலிங்கர் முற்பிறப்பில் தாயுமானவர் என்பதால் இராமலிங்கர்க்கு ஏற்படும் தனிப் பெருமையொன்றும் இல்லை. எல்லாம் திருவருள் வண்ணம்.

இதைப் பாடியது வள்ளலாரா? தாயுமானவரா?

அருள்பழுத்த பழச்சுவையே கரும்பே தேனே
ஆர்அமிர்தே என்கண்ணே அரிய ஆன
பொருள் அனைத்தும் தரும்பொருளே கருணை நீங்காப்
பூரணமாய் நின்றஒன்றே புனித வாழ்வே
கருதரிய கருத்ததனுள் கருத்தாய் மேவிக்
காலமுந்தே சமும்வகுத்துக் கருவி ஆதி
விரிவினையும் கூட்டிஉயிர்த் திரளை ஆட்டும்
விழுப்பொருளே யான்சொலும்விண் ணப்பம்கேளே!

வள்ளலாரிடம் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்த குடும்பம்

தவத்திரு ஊரன் அடிகள் எழுதிய "இராமலிங்க அடிகள் வரலாறு" என்னும் நூலில் கீழ்க்கண்ட குறிப்பு காணப்படுகிறது:

"வள்ளற் பெருமான் சென்னையில் திகழ்ந்த காலத்தில் திருமழிசை வைத்தியலிங்கத் தேவர் என்னும் அன்பர் ஒருவர் பெருமானிடத்து அன்பு பூண்டொழுகினார். அவரது மகன் முத்துசாமி முதலியாரும் பெருமானை வழிபட்டு அன்பு பூண்டொழுகினார். இம்முத்துசாமி முதலியார் சிவபெருமான் மீது தோத்திரப் பாடல்கள் சிலவற்றைச் செய்து பெருமானிடம் அவற்றைக் காண்பித்தார். கண்ணுற்ற பெருமான், அவரது பக்தியையும் பாடல்களையும் பாராட்டிச் சாற்றுக் கவி ஒன்றையும் அருளினார்." (பக்கம் 381)

இச்சாற்றுக்கவியில் இவர் "முத்துச் சுவாமிக் கவிக்குரிசில்" என்று குறிக்கப் பெறுகின்றார்.

எனது பாட்டனார் : ராவ் சாகிப் திருமழிசை இரத்தின முதலியார் B.A. F.T.S. (18-7-1868-30.5.1954), தனது சுயசரிதத்தினை எழுதி வைத்துள்ளார். இத்துடன் ஒரு வமிசாவளிப் படம் (Genealogical Tree) வரைந்து இணைத்துள்ளார். இதன்படி இரத்தின முதலியாரின் தகப்பனார் திருமழிசை அண்ணாமலை முதலியார் என்பதும், அவரது தகப்பனார் திருமழிசை ஏகப்ப முதலியார் என்பதும், அவரது சகோதரர் திருமழிசை வைத்திய லிங்க முதலியார் என்பதும் தெரிகிறது. இவர்தான் வள்ளலாரிடம் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தவர். இவர் வீரசைவ அனுட்டான சீலராக இருந்தமையால் செங்குத்த குலத்தவரான இவரை தேவர் குறிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று தவத்திரு ஊரன் அடிகள் கருதுகிறார்.

எனது தாயார் : திருமதி இராஜாத்தி அம்மாள் (1899 9.3.1977) தெய்வபக்தி மிக்கவர். இசைத் திறமை கொண்டவர். மாலை வேளைகளில் பூசை அறையில் விளக்கேற்றி வைத்துவிட்டு, ஹார்மோனியம் வாசித்துக் கொண்டு தேவாரம், திருவாசகம், திருப்புகழ், திரு அருட்பா பாடல்களைப் பாடுவார். சுமார் 10 வயதுள்ள என்னையும் உடன் அமர்ந்து பாடச் சொல்வார். "கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும் களிப்பருளும் களிப்பே" என்ற பாடலைப் பாடும்போது கூறுவார்:

"இந்தப் பாடல் இராமலிங்கப் பரதேசி பாடியது. (பரதேசி என்ற சொல் அக்காலத்தில் மிக்க மரியாதைக்குரிய சொல்லாக கருதப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்) அவர் பெரிய ஞானி எனது தாத்தாவின் சகோதரர் முத்துசாமி முதலியார் என்பவர் பெரிய தமிழ்ப் புலவராக சென்னை ஏழுகிணறு பகுதியில் வசித்து வந்தார். அவரது வீட்டுத் திண்ணையில் இராமலிங்கப் பரதேசி வந்து அமர்ந்து பேசிக்கொண்டிருப்பாராம். பாடல்கள் பாடுவாராம்."

பிற்காலத்தில் இந்த முத்துச்சாமி முதலியாரின் பேரர்களான மகாதேவன். மாணிக்கம் என்பவர்கள் அவ்வப்போது எனது தாயாரைக் காண வருவார்கள். அவர்கள் ஒழுங்காகப் படிக்காமல் ஏழ்மை நிலையில் இருந்தார்கள். அவர்கள் வந்தால் ஒருவேளை வயிறார நல்ல சாப்பாடு போட்டு, கையில் ஐந்தோ பத்தோ கொடுத்தனுப்புவார்கள். அப்போது கூறுவார்கள் :

"எவ்வளவு பெரிய புலவராக இருந்தவரின் பேரன்கள் சரிவர படிக்காததால் எப்படி ஆகிவிட்டார்கள், பார்த்தாயா! இவர்களது தகப்பனார் டாக்டர் ராஜரத்தினம் என்பவரும் ஒழுக்கமற்ற வாழ்க்கை வாழ்ந்தார். அதனால் தான் அந்த குடும்பம் கெட்டுவிட்டது. படிப்பும் ஒழுக்கமும் மிக மிக முக்கியம்."

எனது பாட்டனார் திருமழிசை இரத்தின முதலியார், 1890ம் ஆண்டு சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரியில் B.A. (Philosophy) படித்து, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே முதல் Rank பெற்று, டாக்டர் மில்லர் தங்கப்பதக்கம் பெற்றவர்.

அவர் பின்னர் அரசுப்பணியிலே சேர்ந்து, அந்தக் காலத்திலே இந்தியர்கள் அடையக் கூடிய உயர் பதவிகளை எல்லாம் அடைந்து, ராஜாபோக வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர். வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்த போதும் ஒழுக்க நெறி தவறாமல் வாழ்ந்தவர். எனது இளம் வயதில் அவரே எனக்கு வழிகாட்டியாக விளங்கியவர்.

இவரது புகைப்படமும் இவர் எழுதிய சுயசரிதத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வமிசாவளி படத்தின் முக்கிய பகுதியும் இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

திருமழிசை வைத்திய லிங்கத் தேவர், அவரது மகன் திருமழிசை முத்துசாமி முதலியார், இவர்களைப் பற்றி தவத்திரு ஊரன் அடிகள் "இராமலிங்க அடிகள் வரலாறு" என்னும் நூலில் கொடுத்துள்ள செய்திகள் கீழே தரப்படுகின்றன.

சிவத்திரு சி.எஸ். **குப்புராஜ், B.E.,**
துணைத்தலைவர்
சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றம்,
சென்னை.

வமிசாவளி விவரம்

திருமழிசை
ஏகப்ப முதலியார் சகோதரரர் —— திருமழிசை வைத்திய லிங்கத் தேவர்

திருமழிசை
அண்ணாமலை முதலியார்

ராவ்சாகிப் திருமழிசை
இரத்தின முதலியார், B.A., FTS.

(மகள்) இராஜாத்தி அம்மாள்

கொரட்டூர் சாம்பசிவ முதலியார்

பொறிஞர் C.S. குப்புராஜ், B.E.,

கவிக்குரிசில் மூதறிவானன்
திருமழிசை முத்துசாமி முதலியார்

டாக்டர் ராஜரத்தின முதலியார்

மகாதேவன் மாணிக்கவேலு
இருவருக்கும் வாரிசு இல்லை.

RAO SAHBI. T. RATHNA MUDALIAR. B.A., F.T.S.,
18-7-1868 - 30-5-1954

இராவ் சாகிப் திருமழிசை இரத்தின முதலியார், B.A., FTS.

குடும்பகோரம்

வள்ளற்பெருமான் சென்னையில் நிகழ்ந்த காலத்தில் திருமழிசை வைத்தியலிங்க தேவர் என்னும் அன்பர் ஒருவர் பெருமானிடத்து அன்பு பூண்டொழுகினார். அவரது மகள் முத்துசாமி முதலியாரும் பெருமானை வழிபட்டு அன்பு பூண்டொழுகினார். இம்முத்துசாமி முதலியார் சிவபெருமான் மீது தோத்திரப் பாக்கள் சிலவற்றைச் செய்து பெருமானிடம் அவற்றைக் காண்பித்தார். கண்ணுற்ற பெருமான் அவரது பக்தியையும் பாடல்களையும் பாராட்டிச் சாற்றுக் கவியொன்றையும் அருளினர். அச்சாற்றுக்கவி வருமாறு :

ஒருவகைப் பொருள்தெரித் துயவுநீர்
மறைகள் நான் கொன்றி வாழ்க
உயரரன் தரும்ஏழு நான்கதாம்
ஆகமம் உலகின் மல்க
இருவகைப் பவம்ஒழித் திலகும்வெண்
நீற்றினம் எங்கும் ஓங்க
இணையில்நல் அறமுன்ஆம் பயன்ஒரு
நான்கும் ஈடேறி வெல்க
பொருவலற் றரையர்எத் திசையுளும்
நீதியால் பொலிக யாரும்
புகழ்சிவாத் துவிதசித் தாந்தமெய்ச்
சரணர்எண் புல்க நாளும்
திருஅருட் பனுவல்சொற் றிடும்அவர்க்
கெண்திரு சேர்க வாதைச்
செப்பு முத்துச்சுவா மிக்கவிக்
குரிசில்சீர் செழிக மாதோ.

வள்ளற்பெருமான் வடலூர்ப் பெருவெளியில் எழுந்தருளிய காலத்தில், சென்னையில் இம்முத்துசாமி முதலியாருக்குத் திருமணம் நடந்தது. திருமணத்திற்கு எழுந்தருளி வாழ்த்தியருள வேண்டுமென முத்துசாமி முதலியார் பெருமானை வேண்டினர். திருமணம் போன்ற உலகியல்களில் கலந்துகொள்ளும் நிலையில் பெருமானது திருவுள்ளம் அக்காலத்திலில்லை. ஆதலின் பெருமான் திருமணத்திற்குச் சென்றாரல்லர். பெருமானது திருக்கரத்தால் திருநீறளிக்கப்பெற்றிலனே என்று முத்துசாமி முதலியார் வருந்தினார். அவரது வருத்தத்தை அறிந்த பெருமான் திருமணத்திற்குத் தாம் வரத்தடையாயிருந்தவை இவையெனக் கூறி நீண்டதோர் செய்யுட் கடிதத்தை முத்துசாமி முதலியார்க்கு வரைந்து விடுத்தனர். நானூற்றுப் பன்னிரண்டடிகளையுடைய நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவால் இயன்ற அச் செய்யுள் திருமுகம் வருமாறு :

குடும்ப கோரம்

1 திருவளர் கமலக் குருமலர் தவிசினன்
முதற்பெருந் தேவர் மூவரும் பணியப்
பொதுவிடைத் திருநடம் புரியுநம் பெருமான்
அடிமலர்க் கன்புசெய் அன்பர்கட் கன்பன்

சீர்வினை தூய்மை நீர்வினை யாடிச்
சொற்றரு வாய்மைப் பொற்றுகில் உடுத்துக்
கரிசில்வெண் ணீற்றுக் கவசந் தரித்துத்
தத்துவ சிற்பர சற்குண அகண்ட
பூரண சச்சித போதா னந்த
அற்புத சிற்குண அங்கலிங் கேசனை
அகத்தும் புறத்தும் அருச்சனை புரிந்து
சிவந்தரு சுகமெனுந் திருவமுதுண்டு
சீலம் எனுந்தாம் பூலந் தரித்தே
அளவில் இன்பம் அனுபவிக் கின்றவன்
மூதறி வாளன் முத்துச் சாமியென்
றியற்பெய ருடையவித் திருவாளனுக்கு
இராம லிங்கம் எழுதி விடுத்த
மயலுறு சோபன வாசகம் ஆவது
ஐயநின் புடைமைப் பொய்யனேன் போதர
தடைபல உளவவை சாற்றிட என்றால்
ஆயிரங் கோடிதா வாயினும் முடியா
இருந்து மற்றவை எண்ணிட என்றால்
உள்ளம் உடம்பெலாம் கொள்ளினும் போதா
எழுதவென் றாலும் ஏட்டுக் கடங்கா
என்னினுஞ் சிறிதே எழுதத் துணிந்தனன்
(புருஷன்)
என்னெனின் யான் ஓர் ஏழை என்பதும்
தெளிவிலாச் சிறியரிற் சிறியனேன் என்பதும்
இன்புடை அறிவே இல்லை என்பதும்
அன்புடையாய்நீ அறியாத தன்றே
(அவன் முதன் மனைவி)
செம்பொடு களிம்பு செறிந்தது போன்றோர்
ஆணவக் கிழத்தி அநாதியில் இறுகப்
பிரமரா க்ஷசிபோற் பிடித்துக் கொண்டனள்
சிவபூ ரணத்தைச் சிறிதுங் காட்டாள்
ஜெகமெனும் ஏக தேசமுந் தெரிக்காள்

எவ்விடத் திருளும் என்னகச் சுவரெனக்
கனவிருள் வடிவங் காட்டுங் கொடியாள்
இரவிது பகலிது இன்பிது துன்பிது
ஒளிவெளி இதுவென ஒன்றுந் தெரிக்காள்
இறுக்கும் அரக்கி இவளொடும் இருந்தே
எளியேன் முயங்கிடல் என்தவம் என்கோ

(அவள் பெற்ற பிள்ளை)

முற்றும் அஞ்ஞான மூடப் பிள்ளை
ஒருவன் பிறந்தனன் ஒடிவான் அவன்றனால்
பாநுவின் ஒளியைப் படரிருள் மூடல்போல்
என்னகக் கண்ணையும் என்புறக் கண்ணையும்
அங்கையால் மூடி அலக்கழிப் பானெனைத்
தன்னையின் னானெனத் தானுங் காட்டான்
என்னையின் னானென எண்ணவு மொட்டான்
ஏடுறும் எண்ணும் எழுத்தும் உணரான்
தாயினுங் கொடியன் ஆயினும் என்றன்
விதியை நொந்து விருப்பின் வளர்த்தேன்
இவன்றன் வாழ்க்கையும் வாழ்க்கையோ என்ன
மதிப்பவர் ஆரெனை வையகம் மகிழ்ந்தே
வையக மகிழ்ச்சி வையகம் நெருப்பாம்
மருளுறு சிறுவன் வளர்நாள் தொடுத்தே
உறவகன் றார்யான் அறிவகன் றிட்டேன்

(அவனுடைய இரண்டாம் மணவினைக் கர்த்தா)

செப்புறுந் தெய்வச் செயலென் கேனோ
இருதொடக்குகள் இயலா தென்றே
தொடக்குப் பற்பல அடுக்கடுக் காயின
ஆரோ பசுபதி அவன்வடி வழலாம்
அங்கண் மூன்றாம் அருட்சத்தி மானாம்
மண்ணும் விண்ணும் மாலய னோரால்
நேடியுங் காணா நீள்பத முடியனாம்
எழுமலை எழுகடல் எழுவுவி எழுகார்
ஆன எவையும் அளித்துநோக் குவனாம்

ஊர்தரும் மாருதம் உயிர்ப்பாய் உளனாம்
உயிரெழுவகுப்பையும் ஊட்டியுறக் குவனாம்
ஊழிகள் தோறும் உள்ள ஒருவனாம்
உரைகொண் டோதரும் உயர்வே தாகமம்
உற்ற கலைகள் உயரிய நிலைகள்
அண்ட பிண்டம் அவற்றின் துறைகள்
சாரும் இறைகள் சராச ரங்கள்
வளமுறு வர்ணா சிரம வகைகள்
வகுக்குறு வகுப்பினும் வதிவாழ்க் கையனாம்
சதிர்மா மாயை சத்திகள் கோடி
மன்னிய அறங்கிடை வதிபெற் றியனாம்
அவன்றான் யாரோ அறியேன் யானே
அறிதர வேண்டும் அப்பரு வத்தே
மாயை என்னும் மாதினைக் கொணர்ந்தே
சிறுகருங் காக்கைக் குறுகுறுங் கழுத்தில்
கனம்பெறு பனங்காய் கட்டிய வாறெனக்
கட்டிப் புண்ணியங் கட்டிக் கொண்டனன்
(அவன் இரண்டாம் மனைவி)
விடுத்தெனைப் புண்ணியன் விலகலும் அவள்தான்
விண்ணவர் மண்ணவர் வியக்கும் உருக்கொடு
கொள்ளிவாய்ப் பேய்களோர் கோடி நின்றே
தடித்த குழவியைப் பிடித்தது போல
மற்றவன் என்னை மணந்து கொண்டனள்
பெண்ணடை அனைத்தும் பெருங்கதை யாகும்
அடுத்தவர் என்னை அந்தோ கொடிய
அருந்தனை ஏனென அறைந்தெனை அகன்றனர்
அகமெலாம் பகீரென அனந்த உருவாய்
அவ்வவ் வுருகொண் டனைத்துக் கெடுப்பள்
காற்றினை ஒருசிறு கரகத் தடைப்பள்
கடலே ழினையுங் கடுகிடை முகப்பள்
வகைவகை யாயுடல் வளைத்து வகுப்பள்

வையக முற்றும் வாயில் மடுப்பள்
பகலிடை நள்ளிருள் இருக்கப் பண்ணுவள்
இருளில் பானுவை எவர்க்குங் காட்டுவள்
அண்டம் எல்லாம் அணுவிற் செறிப்பள்
அணுவை அண்டமாய் ஆக்கி நகைப்பள்

பொய்யை மெய்யாப் பொருந்தி மகிழ்வள்
பொருந்தும் மெய்யைப் பொய்யாச் செய்வள்
அடர்வஞ் சகக்கழங் காடற் பிரியாள்
காணாப் பன்னிலை கலையுடன் காட்டுவள்
இருளை இரிக்கும் இந்து ரவிகளைப்

படைத்திங் கியற்றுவள் பற்பல ஜாலம்
பிரமனை வலக்கைப் பிடிக்குள் அடக்குவள்
இடக்கையில் மால்பதி ஏந்தித் தரிப்பள்
தலையிடை உருத்திரன் தன்பதி தெரிப்பள்
குளிரெழு கடலிவள் குளிக்குந் தடமே

அண்ட மெல்லாங் கொண்டையில் முடிப்பள்
ஜெகமெலாங் கலைக்குள் சேர்த்துக் கட்டுவள்
உடம்பிடை உரோமம் ஒவ்வொன் றிடையே
புவனமொன் றாகப் பொருந்தச் சமைப்பள்
எவரையுங் கணத்தில் எய்தி மயக்குவள்

இக்கொடும் பாவி என்மனை யானது
பிடாரியைப் பெண்டாய்ப் பெற்றது போலும்
அனுகூலச்சொலை அகத்திடை மதியாள்
அடிமடி பிடிப்பள் அரியவம் பிசைப்பள்
உறங்க விடாளவள் உறங்குபாய் சுருட்டாள்

மடிமாங் காயிடுங் கொடுமைக் கிளையாள்
சாகவும் விடாளவள் சார்பழி தளரான்
தவத்தில் இசையாள் பவத்தின் நசையால்
மருட்பேய் என்ன மதித்திட வாட்டிப்
படைத்தென் மானம் பறக்கச் செய்வள்

மான மகற்றியும் மனைவிட் டேகாள்
இரவும் பகலும் எனையிழுத் தலைப்பள்
புகலப் படுமோ புகலின் இருசெவி
பொருந்துளங் கைத்திடும் போதும் போதும்
மல்லாந் துமிழின் மார்பின் மேலெனச்
சொல்லுவர் அதனாற் சொல்வது மரபல

(அவள் பெற்ற பிள்ளைகள்)

(மூத்த பிள்ளை)

கொடுந்தவம் புரிந்தொரு குரங்குபெற் றாற்போல்
மலைக்கப் பெற்றிட மனம் எனும் இளைஞன்
உலக்கைக் கொழுந்தென ஒருவன் பிறந்தனன்
வருமிவன் சேட்டை வகுக்கவாய் கூசும்
விதிவிலக் கறியா மிகச்சிறிய னாயினும்
விண்மண் நடுங்க வினைகள் இயற்றிக்
காமக் குழியில் கடுகிப் படுகுழி
விழுமதக் களிறென விழுந்து திகைப்பன்
பதியை யிழந்த பாவையின் செயல்போல்
கோபவெங் கனலிற் குதித்து வெதும்புவன்
நிதிகவர் கள்வர் நேரும் சிறையென
உலோபச் சிறையில் உழன்று வாழ்வன்
வெற்பெனும் யானையை விழுங்கும் முதலை
முழுகிக் கடலில் முளைத்திடல் போல
மோகக் கடலில் மூழ்கி மயங்குவன்
மதுகுடித் தேங்கி மயக்கறு வார்போல்
மதத்தால் வீறி மதங்களில் வியப்பன்
பட்டினி இருக்கும் வெட்டுணிபோல
மச்சரங் கொண்டு மகிழ்கூர்ந் தலைவன்
காசில் ஆசை கலங்குறா வேசை
எனினும் விழிமுனம் எதிர்ப்படில் அக்கணம்
அரிய தெய்வமென் றாடுவன் பாடுவன்
அணிகள் அணிவன் அடியும் பணிவன்

எலும்பைச் சுரண்டும் எரிநாய் போலச்
சுற்றுவன் பற்றுவன் தொழுவன் எழுவன்
கணத்தில் உலகெலாங் கண்டே இமைப்பில்
உற்ற விடத்தில் உறுவன் அம்மா
சேய்மை எல்லாஞ் செல்லற் கிளையான்

பித்தோங் கியவுன் மத்தனாய்த் திரிவான்
சொல்வழி நில்லான் நல்வழி செல்லான்
சேர அழைக்கில் சிரத்தே ஏறுவன்
வெட்டிலுந் துணியான் கட்டிலுங் குறுகான்
மலக்கி ஈன்ற மாதினும் பாவி

கள்ளது குடித்துத் துள்ளுவான் போல
மதத்தாற் பொங்கி வழிந்து துள்ளுவன்
முத்தந் தரல்போல் மூக்கைக் கடிப்பன்
மறைசொல் வான்போல் வளர்செவி கிள்ளுவன்
சற்றும் இரங்கான் தனித்துயில் கொள்ளான்

கூவிளிச் செய்வன் கூடுவன் பலரை
கூவி அதட்டினும் கோபங் கொள்வான்
இங்குமுள்ளான் இங்கு முள்ளான்
படைக்கு முன்னே பங்கு கொள்வான்
மடியில் நிறுத்தி வாய்மை வழங்கினும்

வண்ணான் கல்லிடை வறிஞர் சீலையை
ஒலித்திடல் போல உரத்திக் கத்துவன்
என்னைத் தாதையென் றெண்ணான் சொல்லும்
வாய்மை எல்லாம் வண்புனல் ஓவியம்
ஆகக் கொள்வான் அவன்பரி சுரைக்கேன்

பிறந்தவிப் பாவி இறந்தான் இலையே
சென்றநாள் எலாமிச் சிறுவனால் அன்றோ
வருக்கங் காணா வைச்சுமை நேர்ந்தேன்
திறந்திவன் செயலைத் திளைத்துணை விடாது
செப்பின் கற்கள் சிதைந்து கசியும்

கனத்த மரங்கள் கண்ணீர் பொழியும்
கடவுளர் இவன்செயல் காணுவாரேல்
இமையாக் கண்களை இமைத்திடுவாரால்

(இரண்டாவது பிள்ளை)

காசிபன் மனைவிமுன் கடுந்தவம் புரிந்து
பையுடைப் பாம்பைப் பயந்தது போன்று
புத்தி என்னும் புத்திரன் றன்னை
ஈன்றனள் அவனோ எளியரில் எளியன்
வாய்மையுந் தூய்மையும் வதிதரு வாழ்க்கையன்
தாயொடும் பழகான் தமையனோ டணையான்
தறுக ணாளரிற் குறுகியுற வாடான்
புத்தி என்னிற் பதறி அயர்வான்
பாடு படற்குக் கூடான் உலகர்
கயங்கு நெறியில் உயங்கி மயங்குவன்
பாழ்நிகர் புத்தியர் பாலிற் பொருந்தான்
ப்பா டும்படான் எவரையுங் கூடான்
வனை மடியில் இருத்தித் திடமொழி
செப்பிடச் சோர்வு செறிவ தெனக்கே
இவன்பாற் செய்வ தேதும் அறியேன்

(மூன்றாவது பிள்ளை)

செறிதரு கோளுள சேயிழை யாள்பினும்
நையப் புணர்ந்து நாள்பட வருந்தி
நாடி நாடி நாயையின் றதுபோல்
உணர்விலி என்றே உலகர் ஓதும்
சித்தம் என்னுஞ் சிறிய குழவியைப்
பயந்து கரத்திற் பதற எடுத்துளை
கரைதரு விண்ணீர்க் கடிதடம் ஆகக்
கதிர்விடும் உடுக்கள் கறங்குமீ னாக
மதியைத் தாமரை மலராய் மதித்ததில்
மூழ்கப் பிடிக்க முன்னங் கொய்திட
எண்ணுவன் எழுவன் எட்டுவன் சிறிதும்
நேரா திளைத்தே நிலைகள் பற்பல

வான்கண் டவன்போல் வாயாற் கொஞ்சுவன்
எனையுங் கூவுவன் இவனிடர் பலவே
இடர்பல இயற்றி இழுக்குங் கொடியன்
(இளைய பிள்ளை)
இவன்செயல் நிற்க இவன்தாய் வயிற்றில்
தாருகன் என்னுந் தறுகண் களிற்றைத்

தந்தமா யைக்குத் தனிமூத் தவளாய்
அகங்காரம்எனும் அடங்காக் காளை
அவனி மூன்றும் அதிர்ந்து கவிழக்
கடைமுறை பெற்றுக் களித்தனள் அவன்செயல்
கருதவும் பேசவும் கனிவாய் கூசுமே

கூற்றுவர் கோடி கொண்டுதித் தாலென
முளைத்து வளர்ந்தனன் மூத்தவன் மூழை
இளையவன் காளை எனுமிலக் கியமாய்
முன்னுள் மூவரை முடுகி ஈர்த்தே
எண்ணில் விளையாட் டெழுப்புந் திறத்தன்

எல்லா ஆற்றலும் என்பால் உளதெனத்
தருக்குவன் இவன்றன் சங்கடம் பலவே
தன்னைத் தானே தகைமையில் மதிப்பன்
தரணியிற் பெரியார் தாமிலை என்பான்
மாதின் வயிற்றில் வந்தவன் எனாது.

தானே பிறந்த தன்மைபோற் பேசுவன்
விடியும் அளவும் வீண்வா திடுவன்
வாயால் வண்மை வகைபல புரிவன்
ஓதவன் பெருமை ஈதவன் இயல்பே
சொல்லினுங் கேளாத் துரியோ தனனென

வானவர் தமக்கும் வணங்கா முடியன்
முன்வினை யாவும் முற்றுந் திரண்டே
உருக்கொடிங் கியம்பொணா ஊறுகள் இயற்றுவன்
பிள்ளையும் அல்லன் கொள்ளியும் அல்லன்
இன்னும் இவன்செயும் இடர்பலவற்றை

எவர்பாற் சொல்லி என்துயர் ஆற்றுவேன்

(அவனது மூன்றாம் மணவினைக் கர்த்தாவும் மூன்றாம் மனைவியும்)

பாதகி துன்பம் பவக்கடல் ஏழும்
மக்கள் துன்பம் மலையோர் எட்டும்
நீஎல்போ தரதென நெஞ்சில் நினைத்தோ
தொல்லை மரபில் தொழில்பல கற்ற
உலவுறு காமிய ஒண்டொடி என்னும்
கபடவஞ் சகியாங் களத்தினைக் கொணர்ந்து
பேய்விடித் தவன்பாய் பெரும்பூதங் கூட்டித்
தான்மணந் ததுபோ தாதிங் கென்றுமின்
மாற்றுகா லுக்கு மறுகால் அகூ
மாட்டி மிகுமன மகிழ்ந்தாள் கூர்வேல்
கண்ணிணை யாணெடுங் கடல்சூழ் உலகில்
நிறைந்துள யாவரையும் நெருங்குவள் கணத்தில்
இவள்செயும் வீரம் எண்ணி விளம்ப
உடலெலாம் நாவாய் உறினும் ஒண்ணா
ஒருத்தியே இரண்டங் குருகொடவ் வவற்றில்
பலவாய்ப் பலவுளும் பற்பல வாயுரு
பொருத்த முறவே புரிவளவ் வவற்றில்
பலகால் புணர்ந்து பயன்வலி போக்கி
ஒருருக் கரும்பும் ஒருருக் காஞ்சியும்
ஒருரு வமுதமும் உண்ண வளிப்பாள்
விட்டிவை எல்லாம் பட்டினை யாக்குவள்
ஒருரு வடிவால் உயர்பஞ் சணைமேல்
அகமகிழ் கரதம் அளித்துக் களிப்பள்
ஒருருத் தன்னால் உறுநிலப் பாய்மேல்
என்பு நோவ இழுத்தே அணைவள்
இங்ஙனம் பற்பல ஏழைக் குறும்புகள்
இயற்றி எவருமே ஏக்கங் கொள்வே
இவன்முன் நம்செபம் என்றுஞ் சாயா

அரகர என்றே அரற்றி மெலிவேன்

(அவள் பெற்ற மூவர்)

இவ்வா றென்னை யிழைத்திடுங் கொடியான்
முக்குண மூன்று மூவுரு எடுத்தே
வயிறு கிழிய வந்த சிறார்கள்
மூவர் தமையுமம் மூவரும் அறியார்
வெலவரும் இவரால் மேலோடு கீழ்நடு
ஆய உலகும் அவ்வுல குயிரும்
பற்பல நெறியிற் பாடுபட் டாரெனில்
எளியேன் பாடிங் கியம்பவும் படுமோ
இவர்கடம் இயல்பை எண்ணவும் பயமாம்
பாரெலாந் தாமாய்ப் பரவும் இவர்தாம்
ஏற்றுவர் இறக்குவர் எங்கு நடத்துவர்
இயற்றுவர் கீழ்மேல் எங்குமாக
உவகை ஊட்டுவர் உறுசெவி மூடத்
திட்டவர் பலவாய்த் திரண்டு திரண்டே
ஆற்றுறு மாற்றலை ஆற்றல் அரிதாம்
இவ்வுலக கதனில் என்கண் காண
ஆயிழை யாளை ஆய்ந்து மணந்த
நாளில் தொடங்கியிந் நான்பரி யந்தம்
மனஞ்சலித் திடவே வலிய விலங்கினைத்
தாளி லிட்டுத் தயங்கி அலைந்தேன்
வீண்சஞ் சலமென விளம்புந் துகளை
முடிமூழ்க வாரி முடித்திட்டேனால்
ஈட்டிய பொருளால் இற்பசு வீழ்ந்தே
எருமை தன்னை அருமையா யடைந்தனோ.
ஆற்ற முடியா தலைவேன் எனவும்
குறித்தங் கெடுத்திடுங் கூவல் நீரை
விழற்கு முத்துலை வேண்டிட் டிறைத்துத்
துணைக்கரஞ் சலித்தே துயருற் றேனோ
காற்றினும் விரைந்தே காரான் பாலைக்

கமரிடை ஏனோ கவிழ்ந்துங் கலங்குவேன்
கலநீர் தன்னைக் கண்ணிற் சிந்திக்
கழறிக் குழறிக் கனியுடல் களைக்கச்
சிலைநேர் நுதலிற் சிறுவயர் வரும்ப
அருந்தொழிற் செய்திங் கடைந்த பொருளைச்

சிவபுண் ணியத்திற் செலவிற் கலவாது
பெண்சிலு க்குப் பெரிதும் ஒத்தேன்
பகலு மிரவும் பாவிகள் அலைத்தனர்
இவர்கள் சல்லியம் ஏற்பவர் ஆரெனக்
கூக்குரல் கொண்டு குழறுவ னெழுவன்

கிணற்றில் மண்ணைக் கெல்லப் பூதம்
தோன்றிய தென்னுஞ் சொல்லை ஒத்தது
இவரு டாட என்னால் முடியுமோ
அவளுக் கிவன்தான் அறியவந் தானெனும்
மூன்று மாதரும் முழுப்பாய் சுருட்டிகள்

இவர்களில் ஒருவரும் இசையவந் தாரலர்
இச்சை வழியே இணங்கி வலிவில்
மணமது கொண்டு வாழ்ந்து வருகையில்
சண்டன் மிண்டன் தலைவர் என்ன
புவிமிசைப் பாதகர் போந்திங் குதித்தனர்

இவரால் நேர்ந்த எண்ணிலாத் துயரைப்
பொறுப்ப தரிதாம் வெறுப்பது விதியே
பாவ மின்னும் பற்பல உளவே
(இக்குடும்பம் குடியிருக்கக் கொண்ட வீடு)
குடும்பத் துடனே குடித்தனஞ் செய்யக்
குடிக்கூ லிக்குக் கொண்ட மனையில்

கண்ட காட்சிகள் கனவிரோ தங்கள்
இராமா யணத்தும் பாரதத் துமிலை
இழிவினும் இழிவது எண்சாண் உள்ளது
மலமுஞ் சலமும் மாறா ஒழுக்கது
சுற்றிலும் ஒன்பது பொத்தல் உடையது

சீழுங் கிருமியுஞ் சேர்ந்து கிடப்பது
என்புதோல் இறைச்சி எங்குஞ் செந்நீர்
ஆயந்து செய்த ஆகர முற்றது
அகலல் அணுகல் புகலல் இகலல்
இணிகள் துணிகள் அணிவ தாய
சால வித்தைகள் சதுரிற் கொண்டது
கிடந்தும் இருந்தும் நடந்தும் பற்பல
பகரிம் மனையால் படும்பா டதிகம்

(அவ்வீட்டுத் தலைவரும் குடிக்கூலி நீர்ப்பந்தமும்)

இம்மனைத் தலைவராய் எழுந்த மூவர்
தறுகட் கடையர் தயவே இல்லார்
பணிசிர முதலாய்ப் பாதம் வரையில்
வாது செய்திடும் வண்கால வாதி
பெருகுறு கள்ளினும் பெரிதுறு மயக்கம்
பேதைமை காட்டும் பெருந்தீப் பித்தன்
கொடுவிடம் ஏறிடுங் கொள்கைபோ லிரக்கங்
கொள்ளா திடர்செய் குளிர்ந்த கொள்ளி
இவர்கள் என்னோ டிகல்வர் இரங்கார்
எனக்கு நேரும் ஏழ்மையும் பாரார்
பிண்டமென்னும் பெருங்குடிக் கூலி
அன்றைக் கன்றே நின்று வாங்குவர்
தெரியா தொருநாள் செலுத்தா விட்டால்
உதரத் துள்ளே உறுங்கனல் எழுப்பி
உள்ளும் புறத்தும் எண்ணெரி ஊட்டி
அருநோய் பற்பல வடிக்கடி செய்வர்
இவர்கொடுஞ் செய்கை எண்ணுந் தோறும்
பகீரென உள்ளம் பதைத்துக் கொதித்து
வெதும்பும் என்னில் விளம்புவ தென்னே

(குடும்பத் தலைவனின் வெளிவிவகாரம்)

சினமிகும் இவர்தம் செய்கைகள் கனவிலும்
நினைந்து விழித்து நேர்வதன் முன்னர்
மற்போர் கருதி வந்தவர் போல

ஓதும்வே தாந்தம் உரைப்பர் சிலபேர்
வாட்போ ரினுக்கு வந்தவர் போல
வயங்குசித் தாந்தம் வழங்குவர் சிலபேர்
தண்டாயு தப்போர் தாங்குவார் போல
இதிகாசத்தை யிசைப்பவர் சிலபேர்

உலக்கைப் போரை உற்றார் போல
இலக்கண நூலை இயம்புவர் சிலபேர்
கற்போர் விளைக்கக் காட்டுவார் போலச்
சமய நூல்களைச் சாற்றுவர் சிலவேர்
வாய்ப்போ ருக்கு வந்தவர் போல

விவகாரங்கள் விளம்புவர் சிலபேர்
மடிபிடி போர்க்கு வாய்ந்தவர் போல
மததூ ஷணைகள் வழங்குவர் சிலபேர்
கட்குடியர் வந்து கலக்குதல் போலக்
காம நூலைக் கழற்றுவர் சிலபேர்

விழற்கு நீரை விடுவார் போல
வீண்கரை பேச விழைவார் சிலபேர்
இவர்கள் முன்னே இவருக் கேற்ப
குரல்கம் மிடவுங் குறுநாஉலரவும்
அழலை யெழவும் அவரவர் தம்பால்

சமயோ சிதமாய்ச் சந்ததம் பேசி
இயன்ற மட்டில் ஈடுதந் தயர்வேன்

(அவனது உள் விவகாரம்)

பின்னர் மனையின் பின்புறத் தேகிக்
கலக்கு மலத்தைக் கடிதே கழித்துக்
கல்லில் அழுக்கைக் கழற்றுதல் போன்று

பல்லின் அழுக்கைப் பண்பின் மாற்றிச்
சோமனைப் போலவெண் சோமனைத் துவைத்து
நன்னீர் ஆடி நறுமலர் கொய்து
தேவருக் கேற்ற திரவியங் கூட்டிப்
பாவையை வைத்துப் பாடி யாடும்

சிறாரைப் போலச் செய்பணியாற்றி
மண்ணின் சுவர்க்கு வன்சுதை தீட்டல் போல்
வெண்ணீ றதனை விளங்கப் பூசிப்
புகழ்ருத் ராக்கப் பூனை என்ன
உற்ற செபவடம் உருட்டி யுருட்டிக்
குரண்டகம் போன்று குறித்த யோகம்
செய்த பின்னர் சிறிது நேரம்
அருத்தியிற் பூசனை அமர்த்தங் காற்றி
ஊன்பிண் டத்திற் குறுபிண்ட மீந்து
குடிக்கூலிக்கடன் குறையறத் தீர்த்துப்
பகல்வேடத்தாற் பலரைவிரட்டி

(அவன் பரத்தையோடஉயர்தல்)

நித்திரைப் பரத்தையை நேர்ந்து கூடவும்
பொழுதுஞ் சரியாய்ப் போகின்றதுவே.

குடும்பகோரம் முற்றும்

தத்துவக் குடும்பத்தின் சேட்டைகளைப் பெருமாள் இதனுள் அழகாக விரித்துரைக் கின்றார்கள். குடும்பத் தலைவன் பெயர் "ஏழை". அவனுக்கு மூன்று மனைவிகள். முதல் மனைவி ஆணவம். இரண்டாம் மனைவி மாயை. மூன்றாம் மனைவி கன்மம். முதல் மனைவியாகிய ஆணவத்திற்கு ஒரே மகன். அவன் பெயர் அஞ்ஞானம். மாயைக்கு நான்கு பிள்ளைகள். மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்னும் நால்வர். மூன்றாம் மனைவியாகிய கன்மத்திற்கு மூன்று பிள்ளைகள், சத்துவம், ராசசம், தாமதம் ஆகிய மூவர் (முக்குணங்கள்). மூன்று மனைவியரோடும் எட்டுப் பிள்ளைகளோடும் ஏழைத் தலைவன் வாழ்வதோ வாடகை வீட்டில். வாடகை வீடோ ஒருவர்க்குச் சொந்தமானதன்று. மூவர்க்குச் சொந்தமானது. அம்மூவர் வாதம், வித்தம், சிலேத்துமம் என்போர். வீட்டு வாடகையும் மாத வாடகை யன்று. நாள் வாடகை, வீட்டுக்காரர் மூவரும் அன்றைக்கன்றே வாடகையை வசூலிக்கின்றனர். வீடு - உடம்பு. வாடகை - உணவு. இவ்வாறு துன்புறும் குடும்பத் தலைவனுக்கு எத்தனையோ வெளி விவகாரங்கள்; உள் விவகாரங்கள். வேதாந்தம் பேச வருவோர், சித்தாந்தம் பேச வருவோர், இதிகாசம் கூற வருவோர், இலக்கணம் இயம்ப வருவோர், சமய நூல் களைச்சாற்ற வருவோர், காம நூல் கழற வருவோர், மத தூஷணை செய்ய வருவோர், விவகாரம் பேச

வருவோர், வீண் கதை பேச வருவோர் இப்படி எத்தனையோ வெளி விவகாரங்கள். மலங்கழித்தல், பல் துலக்குதல், ஆடை துவைத்தல், நீராடல், சிவச் சின்னமணிதல், பூசனை, யோகம் என எத்தனையோ உள் விவகாரங்கள். இத்தனை விவகாரங்களுக்கும் பகற்பொழுது சரியாய்ப் போகிறது. இரவு வந்தது. இனிப் பரத்தை வீட்டுக்குச் செல்லவேண்டும். பரத்தை யார்? நித்திரை. நித்திரைப் பரத்தையை நேர்ந்து கூடவும் பொழுதுஞ்சரியாய்ப் போகின்றதுவே.

தத்துவக் குடும்பத்தில் அகப்பட்டுத் தடுமாறும் கோர நிலையைக் கூறுவதாதலின் இது குடும்ப கோரம் எனப்பெயர் பெற்றது. உண்மையில் வள்ளற் பெருமானின் குடும்பம் இஃதன்று. இது நம் குடும்பமாகும். பெருமானின் குடும்பத்திலோ மனைவி - நிராசை, புதல்வன் - சாந்தம், பொருள் - உதார குணம், நண்பர்கள் - அறிவு, நிராங்காரம், ஏவல் - சுத்த மனம், இருப்பிடம் - சகல கேவலமற்ற இடம்.

நிலைஉறும் நிராசையாம் உயர்குலப் பெண்டிரொடு
நிகழ்சாந்த மாம்புதல்வனும்
நெறிபெறும் உதாரகுணம் என்னும்நற் பொருளும்மருள்
நீக்கும்அறி வாம்துணைவனும்
மலைவறு திராங்கார நண்பனும் சுத்தமுறு
மனம் என்னும் நல்ஏவலும்
வருசகல கேவலம்இ லாதஇட மும்பெற்று
வாழ்கின்ற வாழ்வருளுவாய்
அலையிலாச் சிவஞான வாரியே ஆனந்த
அமுதமே குமுதமலர்வாய்
அணிகொள்பொற் கொடிபசுங் கொடிஇரு புறம்படர்ந்
தழகுபெற வருபொன்மலையே
தலைவர்புகழ் சென்னையில் கந்தகோட் டத்துள்ளவளர்
தலம்ஓங்கு கந்தவேளே
தண்முகத் துய்யமணி உண்முகச் சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே.

- 5, தெய்வமணிமாலை 7.

இவ்வாறு அருளியற் குடும்ப மியற்றும் வள்ளற் பெருமான் நம்போன்றோர் செய்யும் உலகியற் குடும்பத்தின் கோரங்களைத் தம்மீதேற்றிக் கூறி இத்தடைகளால் திருமணத்திற்கு வரவில்லைஎன முத்துசாமி முதலியாருக்குக் குடும்பகோரத்தை வரைந்து

விடுத்தனர். பெருமானிடமிருந்து குடும்பக்கோரக் கடிதத்தை முதலியாரிடம்கொண்டு சென்றவர் கொந்தமூர் வரதாசாரியர் ஆவர். குடும்பகோரத்தைப் பெற்ற முத்துசாமி முதலியார் அதனை மனப்பாடம் செய்து வைத்திருந்தார். பின்னொருகால் அவரே அதனைச் சொல்லக் கேட்டு மோசூர் கந்தசாமி முதலியார் எழுதிவைத்தார். அவர் எழுதி வைத்திருந்த அது சித்தாந்த சரபம் கலியாணசுந்தர யதீந்திரரால் பரிசோதிக்கப்பட்டுக் காஞ்சி நாகலிங்க முதலியாரால் அவரது "தொழில் கல்வி" இதழில் 1914 ஆனந்த ஆடி, ஆவணி இதழ்களில் வெளியிடப்பட்டது. தொழிற் கல்வி (Industrial Education) தொகுதி 1 பகுதி 4, 1914 ஜுலை (ஆனந்த, ஆடி) இதழில் ஒரு பாதியும் தொகுதி 1, பகுதி 5, 1914 ஆகஸ்ட் (ஆனந்த, ஆவணி) இதழில் மறுபாதியுமாக வெளியாயிற்று. இதழாசிரியர் வண்ணக் களஞ்சியம் நாகலிங்க முதலியார் குடும்பகோரத்தின் வரலாற்றைக் குறித்து எழுதியுள்ள குறிப்பு வருமாறு :

வீரசைவ சமயாநுட்டான பரரும் செங்குந்த குலதிலகரும் ஆகிய திருமழிசை வைத்தியலிங்க தேவர் குமாரர் முத்துசாமி முதலியார் அவர்கள் மணவினைக்கு சிதம்பரம் இராமலிங்கசுவாமிகள் அவர்கள் வரக்கூடாமைக்கு ஸ்ரீண்டாகிய பலதடைகளை இவ்வகவற்பாவினால் விளங்க உரைத்திருக்கின்றனர். அவ்வகவலை அப்படியே அம்முத்துசாமி முதலியார் மனப்பாடம் செய்து வைத்திருந்தனர். அதனை நண்பர் மோசூர் கந்தசாமி முதலியார் B.A. மிக முயன்று அவர்பாற்கேட்டு கடிதத்தில் வரைந்து சித்தாந்த சரபம் அஷ்டாவதானம் பூவை கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள் முன்னிலையில் செப்பஞ் செய்து என்பால் கொடுத்தனர். நான் இத்தொழிற் கல்வியில் வெளிப்படுப்பின் அது பலர்க்கும் பயன்படுமென்று கருதி வெளியிடலானேன்.

- பத்திராதிபர்

திருவருட்பா 1924 ச.மு.க. பதிப்பில் குடும்ப கோரத்திற்குச் ச.மு.க. எழுதியுள்ள அடிக்குறிப்பு வருமாறு :

வீரசைவ அநுட்டான சீலராகிய திருமழிசை வயித்தியலிங்க தேவர் பிள்ளைப் பெருமான் சென்னையில் திகழ்ந்த காலத்து அவர்பால் மிக்க அன்பு பூண்டொழுகினவர். அத் தேவர் குமாரர் முத்துசாமி முதலியார் சிவபிரான் மீது பாடிய பாக்களைக் கண்ணுற்றுப் பிள்ளைப் பெருமான் "ஒருவகைப் பொருடெரித்து" எனுஞ் சாற்றுக்கவி தந்தருளினர். பிறகு வள்ளலார் வடலூர்ப் பெருவெளியில் எழுந்தருளியிருந்த காலத்தில், சென்னையில் இம் முத்துசாமி முதலியாருக்கு விவாகம் நடந்தேறியது. அக்காலை

வள்ளலார் திருக்கரத்தால் விபூதி அளிக்கப் பெற்றிலேன் என மனம் வருந்திய முத்துசாமி முதலியாருக்கு இச்செய்தி அறிந்த வள்ளலார் தாம் விவாகத்திற்கு வரத்தடையாயின இவையென இவ்வகவற் பாவில் வரைந்து கொந்தமூர் - சீனிவாச வரதாசாரியார் மூலமாய்க் கொடுத்தனுப்பினர். முதலியார் இவ்வகவலை மனப்பாடஞ் செய்திருந்தை அவர் சொல்ல, மோசூர் - கந்தசாமி முதலியார், பி.ஏ., வரைந்து வைத்திந்தனர். அது சித்தாந்த சரபம் - கலியாண சுந்தர யதீந்திரரால் பரிசோதிக்கப்பட்டு, தொழிற்கல்வி எனும் பத்திரிகையில் காஞ்சி - நாகலிங்க முதலியாரால் ஆனந்த ஆவணி, புராட்டாசி மாத சஞ்சிகைகளில் வெளியிடப்பெற்றது.

வள்ளலார்விழா – அன்பளிப்பு

24.5.97

ER. C.S. KUPPURAJ, B.E., A.M.I.E.

CHARTERED CIVIL ENGINEER & CONSULTANT

CHIEF ENGINEER P.W.D.

ARUT PERUM JOTHI

8, THIRD MAIN ROAD,

Raja Annamalaipuram, Madras

துணைத்தலைவர்

சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றம்

சென்னை - 600 004.

உ

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

எல்லாமுடையானுக்கு விண்ணப்பம்

எல்லாமுடைய
அருட்பெருஞ்ஜோதி அற்புதக் கடவுளே!

இது தொடங்கி எக்காலத்தும் சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முக்கிய தடையாகிய சமயங்கள் மதங்கள் மார்க்கங்கள் என்பவற்றின் ஆசார சங்கற்ப விகற்பங்களும் வருணம் ஆசிரமம் முதலிய உலகாசார சங்கற்ப விகற்பங்களும் எங்கள் மனத்திற் பற்றாத வண்ணம் அருள் செய்தல் வேண்டும். சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முக்கிய லக்ஷியமாகிய ஆன்ம நேய ஒருமைப்பாட்டுரிமை எங்களுக்குள் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் எவ்விதத்தும் எவ்வளவும் விலகாமல் நிறைந்து விளங்கச் செய்வித்தருளல் வேண்டும்.

எல்லாமாகிய தனிப்பெருந்தலைமை அருட் பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரே ! தேவரீர் திருவருட் பெருங் கருணைக்கு வந்தனம் ! வந்தனம் !

சிதம்பரம் இராமலிங்கம்